

Nepartinis darbininkų laikraštis

Semanario Lithuano Independente

PRENUMERATA: Brazilijoje ir visoje Pietų Amerikoje
metams 125000, Lietuvoje ir kitur 25000

Atskiras numeris — 300 reisų
S. PAULO, Rua da Mooca, 424

DIAS

BRAZILIJOS
JORNAL LITHUANO-ECHO

Nepartinis darbininkų laikraštis

Semanario Lithuano Independente

Leidžia K. Uckus

Redaguojas A. DUTKUS

Redakcijos ir Administracijos adresas
S. PAULO R. da Mooca, 424

5-ti metai

Brazilija — São Paulo, 1934 m. Setembro — Rugsėjo 29 d.

Nr. 39 (224)

Villa Zelina

Atidarymas spalio 6 dieną, puikiausiu auto-omnibusu susisiekimas linija VILLA ZELINA kur parduodami sklypai

Nepraleisk geriausias progos ir šiandien pat parink sau žemės sklypą. Duodame ilgą išsimokėjimą

Auto-omnibusai eina šiais: Išėjimas Mercado, rua da Mooca, Avenida Presidente Wilson, Villa Prudente ir Praça VILLA ZELINA iki General Motors S. Caetano Grįžta ta pat linija

Kaina tik \$400

INFORMACIJOS:

Escritorio, Praça Antonio Prado, 3 sobr.

Agencia Local, Avenida Zelina, 33

Parūpo darbininkų būklė.

Spalio 14 dieną Brazilijoje įvyko parlamento rinkimų rinkimai. Prieš rinkimus propaganda eina visu smarkumu. Partijos norėdamos sumušti savo oponentus, daugiausiai kreipia dėmesį į darbininkus. Politinių partijų atsiskaitymuose ir per laikraštį garbinami darbininkai ir apgalvestojama jų sunki būklė. O kad darbininkų būklė „pagerinti“ partijos (buržuazinės) apeliuoja į darbininkus, ragindamos balsuoti už tą partiją. Darbininkų jėga yra visur didžiulė, todėl rinkimams artėjant, buržuazija pradėjo labai „rūpintis“ sunki darbininkų būklė ir siūlyti savo pagalbą, jei tik darbininkai už juos balsuos per rinkimus. Bet rinkimams praėjus, tada, žinoma, į darbininką nei kreiva akim neuorės pasiūlyti tos partijos, kurios dedasi labai melnširdingos.

Milreiso valiuta kyla.

Dėl padidėjusio paskatintu laiku Brazilijos prekių eksporto, pradėjo kilti Brazilijos pinigų valiuta. Milreisas dabar laisvoje biržoje kutiruojamas 13 milreisų už dolerį.

Afganistanas įstojo Tautų Sąjungon

Azijos valstybė, Afganistanas, padavė Tautų Sąjungai pareiškimą, kuriame pareiškė, kad būtų priimta Tautų Sąjungon nariu. Šis pareiškimas buvo svarstomas ir nutarta Afganistaną priimti Tautų Sąjungon. Rugsėjo 27 dieną įvyko balsavimai ir Afganistano valstybė liko priimta į tarptautinę Lygą.

Potvyniai padarė Lenkijai daug nuostolių.

Iš Varsuvos praneša, kad padaryti nuostoliai nuo potvynių, kurie įvyko prieš porą mėnesių Lenkijoje, yra be galo dideli, siekia apie 100 milijonų zlotų. Bavo užlieta virš tūkstančio kalnų apie 200 kvadratinėjų metrų plotu. Tame plote išardyti tiltai, keliai ir žmonių gyvenvietės namai. Daug žmonių taip pat prigerė.

Boruta gavo 4 metus s. d. kalėjimo

Poetas Kazys Boruta pereltą mėnesį buvo teisiamas Kaune už priešvalstybinį veikimą ir liko nuteistas smetoninio teismo 4 metams sunkių darbų kalėjimo

Kazys Boruta yra socialistas, savo

Genevoje pasirasyta sutart. tarp Lietuvos, Latvijos ir Estijos

LENKIJA SULAUŽE TARPTAUTINI PASIZADEJIMA

Iš Kauno pranešama, kad rugsėjo m. 13 d. Genevoje tapo pasirasyta trijų Pabaltijos valstybių sutartis tarp Lietuvos, Latvijos, ir Estijos. Šioji sutartis yra išdava vasario mėnesį pradėtų derybų tarp šių Pabaltijos valstybių. Šioje sutartyje nėra liečiama Vilniaus klausimas, nes tam labai priešinosi Lenkijos draugė Estija. Kadangi sutartyje nepaliestas Vilniaus klausimas, tai Lietuva, kaip iki šiolie, laikosi savo nusistatymo link Vilniaus ir nepripažįsta dabartinių sienų su Lenkija. Klaipėdos klausimas taip pat sutartyje nepalietas. Prancūzija, Anglija ir Rusija stengiasi tas tris valstybes — Lietuvą, Latviją ir Estiją įtraukti į Lokarno pakto sudarymą. Bet kaip tas toliau eina dar nėra aišku. Nes tam yra svarbiausia kliūtis Lenkų — Lietuvių neor-

malūs santykiai. Dar be to nežinia, kaip atsilieps Lenkų — Vokiečių sudaryta slaptoji sutartis nukreipta prieš Lietuvą. Slaptoji vokiečių-lenkų sutartis sudarymas gaug kenkia susitarimui Pabaltijos valstybėms.

Lenkų — Vokiečių slaptoji sutartis sako, apie Lietuvos užgrobigimą, nes vokiečiai pripažino lenkamų išėjimą į Baltijos jūrą būtinu, bet tas išėjimas turi būti per Klaipėdą. Vadloasi, Klaipėda trinatėktis Lenkam, o Lenkų Koridorius ir Gdyna turi grįžti vokiečiams. Tai tokie planai yra lenkų ir vokiečių. Bet tie planai turi būti vykdomi taikiu būdu, einant derybas su Lietuva. Jeigu jau kiltu karas vienos ar kitos valstybės su Lietuva, tai jos turi viena kitą remti.

Lenkija pradės smaugti Lenkijoje gyvenancias mazumas

Lenkija buvo pasizadėjusi, kad Lenkijos teritorijoje gyvenančios tautų mažumos, kaip lietuviai, ukrainiečiai ir k. bus toleruojamos ir duodamos visos teisės. Bet paskutiniu laiku Lenkija pradėjo kalbėti visai kitaip, ji jau tą savo pasizadėjimą atšaukė Tautų Sąjungoje ir toliau su tautinėmis mažumomis elgtis taip kaip jai patinka. Toks lenkų atsisakymas pildyti savo duoto žodžio labai au-tebino visą pasaulį. Tuo nesistebi tik naciai, nes Lenkija vokiečių žinoma neskriaus, nenaicai su lenkais sėjo į tokios artimus santykius, kad jie jau galvoja apie kitus planus, smaugti kitas tautas. Jų sudarė

slaptas sutartis, kaip geriau veikti kitų valstybių sąskaiton, kad iš to turėti didesnes sau naudas.

Apie duotą Lenkijos gyvenančių sudaro tautinė mažumas. Taigi, dabar Lenkija su jomis elgtis kaip jai patiks. O jei kas norės tautines Lenkijoje gyvenančias mažumas užstoti, tas galės lik paskelbti Lenkijai karą, kitaip ji savo nusistatymo nepakeisianti. Ji ir iš Tautų Sąjungos net žada išstoti, jei kas bandys kisti į Lenkijos vidaus reikalus. Lenkija dabar eina Vokietijos pėdomis ir kur ji nueis, parodys ateitis.

Fašistai užpuolė redakciją.

Argentinos vokiečių laikraštis „Argentinsche Tageblatt“ dažnai parasio laikraščio teisingas išsitarimas apie Hitlerį nepatiko Argentinos hitlerininkams,

dėl to jie ėmė išveržė „Argentinsche Tageblatt“ ir pradėjo joje šelmininkauti. Po kelių minučių šelmininkavimo, redakcijai padarė nuostolių apie kalis tūkstančius pesų.

Visu šalių pakvaišę „patriotai“ taip daro, tai nėra ko ir stebėtis. Tik stebėtis reikia iš to, kaip policija gali toleruoti tokius banditus.

Korikas išėjo iš proto
Iš Austrijos praneša, kad kataliki-

koji Austrijos valdžia neteko savo budelio. Buvusis iki šiol korikas Johan Lang pakoręs 21 žmogų „nusikaltusį“ prieš kunigų valdžią, patis išėjo iš proto ir patalpintas ligoninėje. Pasirodo, kad net profesionaltėkas budelis negalėjo pakelti tokio didelio žmonių žudymo, bet kunigų valdžia su popiežiaus palaiminimu dar vis nesiliauja žmonių žudyt, kurie nepritaria tai valdžiai.

Kiek išleista pinigų ginklams

Genevoje išėjo iš spaudos Tautų Sąjungos knyga apie valstybių ginklavinimą. Surinktos tenai statistikos parodo, kad per perėitus 1933 metus pasaulis išleido ginklams daugiau kaip 4,000,000,000 aukso dolerių. Ir tie keturi bilionai aukso dolerių beveik visai buvo sunaudoti tankams, orlaiviams ir kitoms karo mašinoms. Militaristai dabar yra tokios nuomonės, kad būsimame kare viską lems greitumas, apkasal, kurie tokį svarbų vaidmenį lošė per pasaulinį karą, dabar jau neturės jokių reikšmės, nes tankai ir orlaiviai eis kaip viesulas ir jokie apkasal jų nesulaikys. Todėl dabar ir leidžiami bilionai naujems karo pabūklams, tankams, kurie yra vadinami „geležiniais karveivais“.

Brazilijos darbininkų bendras frontas

Brazilijos komunistų partija kvietė socialistus ir kitas darbininkiškas kaires organizacijas sudaryti bendrą frontą. Socialistų atstovas Waldemar Reykdal kalbėdamas seime, pareiškė, kad Brazilijos proletariato bendras frontas prieš augantį fašizmo pavojų bus sudarytas, nes tam bendram darbui pritaria visos kairiosios grupės, kaip komunistai ir socialistai.

Nelaimė kasyklose.

Iš Loudono praneša, kad Bresfordo kasyklose žuvo 120 darbininkų. Iki dienos liko ištraukti tik 9 darbininkų laivonai.

Baisi audra Japonijoje.

Perėitos savaitės pabaigoje per Japoniją perėjo baisi audra — ciklonas, kuri padarė milijonų nuostolių. Audroje žuvo 1927 žmonės, 4553 sužeisti ir 180 prapuolė, kurių niekas nerado.

NRA viršininkas atsistatydino

Iš Nevjorko praneša, kad atsistatydino NRA viršininkas generolas Johnsonas iš pareigų. Prezidentas atsistatydinimą priėmė.

Apžvalga

Demonstruoti prieš kara nevalia

Rio de Janeiro Darbiukų Lyga perėitą šeštadienį ruošė mitingą prieš karą ir fašizmą. Mitingui daryti leidimas iš policijos buvo gautas. Į parkirtą vietą ant aikštės Harmonia, pradėjo rinktis publika. Priėjinko publikos apie 2.000. Žmonės rinkosi į mitingą ir bijojo, kad nepasikartotų panašus įvykis, koks buvo perėitą mėnesį prie teatro João Caetano, kur buvo keliu užmušti ir apie 30 žmonių sužeista.

Bet ir šiuo kartu neišvengta be žmonių aukų. Pradėjus kalbėti pirmam kalbėtojui, rašo „Patrią“, pasigirdo šūviai ir kalbėtojas krito sužeistas. Iš mitingo, kurio tikslas buvo pasmerkti karą ir visokias žmonių žudynes virto tikiu karu; policija be pasigailėjimo pradėjo atakuoti susirinkusius ir į juos šaudyti. Žmonės pagauti baimės pradėjo bėgti, stengdamiesi pasislėpti, bet vis dėl to, kaip rašo „Patrią“, apie keturi liko užmušti ir keletas sunkiai sužeisti mitingo dalyviai.

Karas yra baisus dalykas. Šiandieną jį smerkia visus civilizuos pasaulis, liaurisi tai, kas karo troškiai ir kureto kitas tautas prie žmonių žudynių. Nėra šlykštesnio ir žiauresnio dalyko už karą. Tai ryškė, kuri naikina milijonus žmonių gyvybių, turtą ir šimtamėčius žmonių išaugintą kultūrą. Bet vis dėl to, smerkti karą ir kalbėti už taiką negalima. Policija griebiasi priemonių tokius mitingus išsklaidyti, net ir ginklą pavartoti „nepaklusnims“. Kodel gi taip yra?

Kas gali išgelbėti Telmaną?

Visose valstybėse komunistų partijos pradėjo kreiptis į socialdemokratų sudarymui bendro fronto socialistų su komunistais prieš fašizmo reakciją ir kitokius fašistų žiaurumus prieš kalinių Vokietijoje ir Austrijoje komunistų ir socialistų ir kitus fašistinio teroro žygius.

Darbiukų bendras frontas, be abejo, yra reikalingas kovai su fašizmu ir fašistinio reakcija. Bet komunistų pasiūlymai yra nenuoaidūs. Komunistai kviesdami socialistus į bendrą frontą, nenustatę puolę socialistų ir šlykščiausiai jų šneizę, kaip didžiausių savo priešų. Aišku, kad toks bendras frontas yra negalimas. Dėl komunistų kvietimo kovoti už paliosavimą iš Vokietijos kalėjimų socialistų ir komunistų, tai socialistai atako: kodel tik už paliosavimą socialistų iš fašistinių kalėjimų, kodel nekovoji už paliosavimą socialistų iš bolševikiškų kalėjimų? Toks socialistų atsakymas komunistams yra daugiau, negu logiškas. Dėl ko socialistai kviečia komunistas demonstruoti ne tik prieš fašistines atstovybes ir konsultatus, dėl paliosavimo kalinių, bet ir prieš Sovietų atstovybes ir konsultatus, kad ir tie socialistai būtų paliosuoti iš kalėjimų.

Šveicarijos komunistai kreipėsi į Šveicarijos socialdemokratų organizuoti demonstraciją, kad išgelbėti Telmaną, Vokietijos komunistų partijos vadą nuo nacių keršto ir teismo netu, ruošti demonstraciją visuose miestuose prieš Vokietijos atstovybių. Į tą kvietimą socialistai atako sekanti:

„Jei teisiat reichstago „padegėjus“ socialdemokratų partija plačiai organizavo manifestacijas ir gausius susirinkimus prieš fašistų justiciją, žadino liaudies sąmonę ir tuo būdu padėjo kaltinamiems, — tai nekitaip socialdemokratai elgsis ir tuo metu, kada prasidės teismas prieš Telmaną. Tomis pat priemonėmis kuriomis socialdemokratai kovojo už Dimitrova, jie kovojo ir už Telmaną.

„Bet jei Šveicarijos komunistai siūlo demonstruoti prieš Vokietijos pasiuntinybę, mes iš savo pusės siūlome demonstruoti prieš visų rūšių atstovybių, nes jeigu dar yra pasaulyje jėga, kuri dar gali išgelbėti Telmaną iš budelių rankų, tai toji jėga yra Sovietų Rusija, kuri kiekvieną momentą gali išgelbėti Telmaną pasikeitimo keliu. Jei Šveicarijos komunistų partija nedrįsta priminti tai Kominternui, šią pareigą imamės mes“.

Viso pasaulio socialistai niekuomet neatsakys nuo bendros kovos už bend-

SOVIETU RUSIJA IR TAUTU SAJUNGA.

Didysis pasaulio karas, kuris tęsiasi apie keturis metus, tiek nuvargino kariaujančias valstybes, ypač Europos, tiek jas nualino ir sutropė ekonominiškai ir moraliai, kad nė viena valstybė ne tik nedrįso, bet ir bijojo pagalvoti apie karą. Praėjus 1914 metų karo audrat, toji šmėkla paliko savo pėdsaką kiekvieno žmogaus ir valstybės sąmonėje. Pokariųjų valstybių politikai pradėjo galvoti jau nebe apie karą, bet kaip apsisaugoti nuo jo, kaip geriau išvengti tų kruvinių konfliktų įvairiems ginčams risti, kad nereiktų daugiau sūsti milijonai žmonių į karo lauką žudyti, kad neberėstų niekais milijonai turto kaštuojančio be galimos pinigų sumas.

Po baisios keturioliktų metų katastrofos, valstybių vyrai pradėjo galvoti apie ramų darbą, apie taikiu keliu ršimą visokių tarptautinių klausimų, kad viena, stipresnė valstybė nebedrįstų daugiau pulsti silpnesnes ir ją pavergti, kad visokie ginčai būtų sprendžiami teisės ir žmoniškump nuostatais, o ne ginklo pagalba. Tam tikslui, be abejo, reikalingas ir visų tautų bendradarbiavimas. Tuo tikslu ir buvo įkurta Tautų Sąjunga, kurio nariais stoji daug valstybių ir kur buvo sprendžiami visokie tarptautiniai klausimai.

Tautų Sąjungos įkūrimas ir buvo tas žingsnis pdirytas siekiant taikos, kad visoms tautoms bendradarbiaujant kruvjoj būtų galima išvengti ginkluotų nesupratimų tarp atsikių valstybių. Kiekvieną tarptautinį ginčą turi spręsti ne ginklas, o taikos kelias. Tatgi, tuo vadovaujantis, valstybės ir dėjos į tą tarptautinę sąjungą. Tik viena Europos didžiausia valstybė atsisakė griežtai bendradarbiauti su kitomis valstybėmis tai, būtent, Rusija. Mat, Rusijoj kritus carizmui ir įsikūrus naujai politinei ir ekonominei santvarkai, komunistai, kitaip buvo pradėta ir galvoti. Bolševikiškos Rusijos vaidžią Tautų Sąjungai netik nepritarė, bet ją pasmerkė.

Išikūrus Rusijoj proletariato diktatūrai, bolševikai atsisakė bendradarbiauti su visomis buržuazinėmis valstybėmis visokiame teikaluose. Bolševizmo vadai, kaip Leninas ir kiti, užsidegė tarptautine revoliucingumu, ir įvedė Rusijoj sovietų tvarką, manė, kad jie savo tokiuo „revoliucingumu“, pakreips į rusišką bolševizmo vėzes net visa Europą. Jie manė, kad štai tuo revoliucingumu užsidegs Europa ir visur bus sovietai, dėl to eiti bo ševizmo vadams į buržuazinių valstybių tarpą ir dirbti drauge, atrodė dideliu prasižengimu „revoliucijai“ jų nusistatymui. Kiekvieną kitų valstybių veikimą tarptautinėj srity bolševikai vadino „buržuaziniu žaislu“

Taip pat ir Tautų Sąjunga jiems visą laiką buvo „buržujų žaislas“ ir stoti į tą Sąjungą ir drauge su „buržuais žaisli“ jie atsisakė ir ją boikotavo.

Praėjo penkiolika metų. Europoj ir tolimuose Rytuose vėl pradėjo niuktis padangė nauju karu; bolševikai nepasuko Europos į rusiško bolševizmo vėzes. Bolševizmo vadų senosios revoliucinės tezes išgaravo iš galvos, Prisiėjo atsisakyti jiems savo žlibios politikos ir pažvelgti kurio keliu eina pasaulis ir kad nuo jo neatsilikti. Prisiėjo ir jiems eiti drauge su buržuazinėmis valstybėmis ir su jomis žaisti „buržuazinius žaislus“. Penkiolika metų bolševikai niekinę Tautų Sąjungą, vadindami ją „imperialistų gūšta“, šiandien patys nuėjo dirbti su tais pačiais imperialistais. Sovietų Rusija įtojo į imperialistų ratelį tik perėitą savaitę. Tas rodo, kad bolševikai atsisakė savo „revoliucingumo“.

Ką Tautų Sąjunga nuveikė ir ką ji nuveiks, kokias ji darė klaidas ir kokias dar darys, neliesime, o tik pažymėsime, kad Sovietų Rusijos valdžia darė didelę klaidą nestodama į Tautų Sąjungą prieš penkiolika metų. Jos klaida buvo be galo stambi, kurios ji dabar jau būdų neatitaisys.

Dabar Europoj atmosfera yra visai kita, negu tuojuos pokariūtais metais. Ir jeigu Sovietų Rusijos vadai būtų nesilaikę savo žlibios politikos ir būtų stoji Tautų Sąjungon tuojuos pokaro, be abejo, kad ji savo balsu galėjo labai daug pridėti prie tarptautinių reikalų pagerinimo; ne viena sykį ji būtų turėjusi progos savo balsu, kaip didelės valstybės, paremti tarptautinės taikos ir teisingumo reikalą. Čia galime pažymėti ir lietuvių — lenkų ginčą. Kada Lenkijos imperialistai užgrobė Vilnių ir slaužė Svalakų sutartį, Lietuva nepajėgdama ginklu užgrobio krašto atsivinti, kreipėsi Tautų Sąjungon prašydama pagalbos. Bet lenkų imperialistų smurtas nebuvo atitaisytas. O jeigu Tautų Sąjungoje tuo metu būtų Sovietų Rusija, be abejo, ji galėjo savo balsu Lietuvos reikaluose pagelbėti. O tokių progų buvo daug. Ir čia reikia pasakyti, kad Sovietų Rusija neidama į Tautų Sąjungą, daug kame padėjo imperialistams jų žygiuose. Nes ji neturėjo progos reaguoti į imperialistų veiksmus.

Dabar Rusija savo klaidas permatė ir ji juo atsakė ir įtojo Tautų Sąjungon, arba kaip bolševikai pirmiau vadino, „imperialistų Sąjungon“. Dabar, žinoma, jau darbo daugiau ir šis darbas bus daug sunkesnis, bet vis dėl to reikia manyti, kad ir dabar Sovietų Rusija daug tarptautinių reikalų galės nuverti geron teisingumo pusėn.

Lietuva skesta vagystėse

Lietuvoje išikvojimų, sukybių, vagišiavimų valdžios ir visuomeninės įstai-gose vis daugėja. Mūsų laikraestyje neuztektų vietos visas paaškęsias vagystes išvardinti, tiek jų daug. Paminėsime tik keletą pavyzdžių iš paskutinių laikų.

Tauragės lignonu kasos direktorius tautininkas Eidukas išikvojo 50.000 litų; Tauragės antstolis Baltinavičius — 11.000

litų, Jurbarko pieninės vedėjas ir valsciaus viršaitis Vabalas — 30.000 litų, iš kurių 12.000 l. iš valsciaus kasos ir 10.000 l. iš pieninės. Gelžkelių valdybos kasininkas Bisigirskis išikvojo apie 8.000 litų, Ukmergės gelžkelio stoties viršininkas — per 10.000 l. Linksmenų valsciaus sekretorius Varžaitis — 60.000 l. Varžaitis tą vagystę papildė jau senai, už tai buvo

TABAKO ISDIRBINIU FABRIKAS "VERA CRUZ"

Rua da Moca, 458 - 460 Teleph. 9-1139 — S. PAULO

FERREIRA & CIA.

Dėmesio!

Ponai rūkytojai, mes turime didelį pasirinkimą palaido tabako visokių rūšių, cigaretam popieris, ir kitką, kas reikalinga rūkytojui

KAINOS NEGIRDETAI ŽEMOS

ria komunistų partija nedrįsta priminti tai Kominternui, šią pareigą imamės mes“.

Viso pasaulio socialistai niekuomet neatsakys nuo bendros kovos už bend-

rus darbiukų reikalus, už teisingus reikalavimus. Bet siūlomas komunistų vienąšališkas bendras darbas, socialistuose neras neiširdaus pritarimo.

baustas 3 metus kalėjimo, o išėjęs iš kalėjimo per Utenos apskr. viršininko Valeičiaus užtarimą buvo vėl paskiriamas valsciaus sekretorium ir šiais metais pavyzdinę tautininkų organizavimą, vasario 16 d. proga, buvo apdovanotas Utenos ordinu.

Utenos lignonų kasos įgaliotinis tautininkas Butkys išikvojo 5.800 l. Biržų pašto viršininkas ir „Biržų žinių“ (tautininkų laikraščio) redaktorius Plepys pavogė 47.000 l. Marijampolės mokytojų seminarijos raštvedys Malinauskas išikvojo 8.000 l. Jurbarko miškų urėdas Pronckaitis — 12.000 l. Trakų apylinkės teismo sekretorius Ivickas pavogė apie 18.000 litų. Joniškio antstolis Kybartas „parodė“ trūkumų apie 13.000 l., Kybartas betgi pasidėmė „trūkumus“ užpildyti.

Idomu, kad ir sentikių tarybos narys Pozorovas apsikrėtė smetonišku „de alizmu“ ir savo ruožtu pavogė apie 10.000 litų. Rasta dideli išikvojimai Šiaulių kalėjimo administracijoje. Kauno savivaldybės revizijos komisija, susidedanti iš tokių pat ponų, kaip aikvot-jai, buvo priversta surasti dideles šunybės ir byla esą buvo perduota prokuratūrai. Šiaulių tautininkų apygardos pirmininkas Laikūnas padalinėtas iš vietos už korupciją, pas jį išėjo netvarka su neteisėtu vekseliu. Žalgirio miškų urėdijos buhalteris Kerėys pavartytas iš darbo už sukčevimus. Pasodinta kalėjiman Kauo miesto valdybos buhalteris Jakatas, kartą jau bacatas už panašius darbelius. Surastos didelės vagystės Utenos gelžkelių kasoje, Plungės miškų taryboje. Vagystės, vagystės, vagystės. Lietuva skęsta vagystėse.

Kodel taip? Ar lietuviai iš prigimties yra tokie vagys, kad jie neiškenčia svetimo turto nepagisavine?

Vieni ne. Kalta diktatūra, visiška kontrolės stoka ir švogerezmas. Vagystė di viršū ir ima milijoninius kyšius už tilių statybas, už tabako monopolijų nevedimą, už gelžkelių statybą, plentų taisymus. Tokie pat vagys, tik mažesnes kategorijas, sėdi ir visur kitur. Nuo viršū iki apačios visos rėžimas yra apėtas parazitais, svetimo turto grobiais. Idomu, kad ir vagys pradeda reikėti savo rūšies „solidarumą“. Ana, vagis Varžaitis išėina iš kalėjimo, o ponas Valeičius jam tuoj suteikia tarnybą, o „pats“ Smetona jam užkabina „Gedimina“... už nuopelnus tėvynei. Arba istorija su Biržų Plepio: jis apsisvogė, išleido ne savo pinigų 47.000 litų, bet kai jį panorėjo suareštuoti, tai sukilo visi Biržų tautininkai, pradėjo rinkti parašus, pasiūlė kauciją, norėjo sukaldyti pinigus trūkomam padengti. Tiesiog mjela žiūrėti, kaip mūsų patriotai viens kitą remia ir vienam įklivus ledon, kiti stengiasi jam padėti.

Pažymėtina dar vienas dalykas: Vsi vagys tautininkai. Visi be jokio išimčių.

Labai pamokanti pavyzdį teikia ponas Sruoga, žinomas pašto markučių aferistas. Jis jaunose dienose buvo socialdemokratas, vėliau pasidarė nepartinis žinauninku, bet kai pradėjo vogti, pradėjo garbinti, Smetoną. Juo daugiau Sruoga vogė, juo smetoniškesnis jis darėsi. Kai pavogtoji suma pasiekė virš milijono litų, Sruoga jau buvo suorganizavęs visus savo žinioje esančius valdininkus į tautininkų partiją!

Jei Lietuvoje dar yra bent vienas prokuroras tiek svystovus, jis gali daugiau vadovautis šiuo principu: Kai tik kurs valdininkas pradeda per daug garbiai garbinti Smetoną — tuoj eik ir paritink k są, trūkumų rasi neišvenginamai!

Be galo akvu pasiekti, kas per žmonės tie visoki vagišiai ir vagys. Pastrodo, kad jie visi žmonės pasiturintys, nekštesni činiai ir, bentrai, gerai aprūpinti. Ir visur, vagiama ne iš bėdos, ne dėl skurdo, bet iš pasileidimo, iš oro stoga praturėti, pasirodyti „ponu“. Mesines vagystės yra diktatūros požymis, tai smetoninio režimo dvasia Lietuvoje. Supuvinas eina iš viršūnių, iš pučių aukščiausių „elito“ sferų ir „autoritetų“. Supuviną glindo sistematiškas visuomenės glužinimas, cenzūra, karo stovis. Vagys veisiasi mūsų nesveikoj perrūgusios smetonos atmosferoj. Vagystės ir išnyks tik tada, kai Lietuvą perpūs sveikoji, galvinantis revoliucijos vėjas. Kitų vaistų nėra.

A. M.-as.

„Liet. Aidas Brazilijoj“ iki galo metų kaštuoja 4S. Nevėluokite atnaujinti prenumeratą.

Chloro dūjų ataka ties Bolimovu

Vokiečių armijos leitenantas Maks Vildas savo atsiminimuose pasakoja, kad generolo Liudendorfo jam buvusi pavesta užsarga vieno mokslininko profesoriaus, kuris norėjo asmeniškai pamatyti chloro dūjų bangos veikimą. Vildas turėjo laukti Bolimove atvykstant profesoriaus Heberio, kur viskas jau buvo paruošta chloro dūjų bangos atakai.

Laukdamas profesoriaus, Vildas išgėjęs apžiūrėti Bolimovo apylinkių, ir labai buvo nustebintas pamatęs tuščius pirmos eilės vokiečių apkalas, juo labiau, kad čia buvo labai daug vokiečių artilerijos ir be to dar, visiškai tyla rusų pusėje.

Vokiečių kareiviai buvo atitraukti antros apkalų linijos. Pirmoji apkalų linija matėsi kokią paskutinę balionai, apie kuriuos slankiojo šėveliai. Atvykus profesoriui, Vildas buvo pakviestas į požemių stobą. Padėjus žemėlapi pulkininkas pasakė: Šiaudien ašitanti bus išbandyta chloro dūjų bangos ataka -- išradimas mūsų gerbiamojo profesoriaus. Po šios dūjų atakos kartu su mūsų kareiviais profesoriaus nori patekti į rusų apkalas, kad vietoje galėtų padaryti savo pastebėjimus.

Į požemį įėjo karininkas su meteorologijos biuro pranešimu, kur sakoma, kad numatomas vėjas prieš mūsų pusę.

Tik ką pradėjo brėžti. Kasiniais visi nuėjome į pirmos linijos apkalas. Rusų artilerijos paralizavimui buvo duotas įsakymas vokiečių artilerijai atidėti, už pragariną ugnį. Pasituošimui pasibaigus artilerija nutilo. Staiga pasigirdo ūžimas. Dūjos! Karo vadovybė ir profesoriaus tyliai sekė, kai pakilo ir iš lėto slinko į rusų apkalas pilkai žalsvas debesys. Pralinko keletas minučių, kol nuodingas debesis toliau nuslinko. Jau laikas. Puikiai suavilpė, jam atsiliepė dešimties švilpukų ir komanda atakoti. Profesoriaus ir Vildas sekė paskui. Mes bėgome paskui pirmosios kolonos, nei kulkošvaizdžių ir šautuvų traškėjimo, nei gausmų nioko nesigirdėjo iš rusų pusės -- sako Vildas. Buvo neįauki tyluma.

Su sutuvais ir barmomis rankose vokiečių kareiviai išveržė į rusų pirmuosius apkalas. Jų prašvito. Apkalas buvo užvertas rusų lavonais. Bet tokia buvo veidų išraiška: akys išlindę ant gaktos ir lyg sustingę kančios. Kai kurių dar buvo agonijoje, daužėsi konvulsijose, graužė žoną.

Mes išėjome iš apkalas. Ne pamtamas laukas buvo nuklous gulinčių žmonių kūnais. Konvulsijos, dejavimai, bet nei vieno riksmo, nei vieno balso. Tie, kurie dar buvo gyvi -- troško ir iš jų prave tu būrų girdėjosi tik vienas švilpimas. Tai buvo ne kovos laukas, bet kančių laukas, kur reikalinga ne šautuvai ir bombos, bet gailestingumo pagalba. Aš mačiau kaip širpas ėmė mūsų kareivius nuo šio baisaus reginio. Tik vienas profesorius buvo visai ramus ir su raktu nu zingėdumu tyrinėjo veikimo rezultatus savo išradimo.

— Žiūrėkit, — sakė jis man, — matot šį mėlynumą? Tas parodo visišką organizmo nuuodijimą. Jis neišgyvens ir valandos.

Ant kelio sėdėjo rusų karininkas. Jis negalėjo atsistoti. Mus pamatęs, ištiesė rankas su neapšokimu meldimu. Profesoriaus pasilaukė prie jo.

— Šią galimą būtų išgelbėti, bet pas mus nėra reikalingų priemonių. Ir profesoriaus nubraukė ranka per veidą

Salonas

Plaukų kirpimo ir skutimo salonas. Mūsų skyrius specialiai. Plaukų kirpimas, ondulavimas, manikiūrai. Į moterišką skyių priimamos panelės kaip mokiuės.

Adresas: 321 Rua da Mooca. 321

nelaimingajam. Priėjome upelį. Keletas kareivių godžiai gėrė vandenį. — Pasakykite jiems, tarė profesorius, — kad kiekvienas lašas vandens sunkina jų būtį. Bet, deja, nebuvo jokio galimmo atitraukti tuos žmones nuo vandens. Vidujinis karštis juos degino.

Neįauki reginį teikia viena kanuolių baterija, matyt pilnu šuoliu važiuojant buvo užklipta mirties nešamo debesio. Tai buvo krūva žmonių ir arklių ir ratų. Ne tik žmonės ir gyvuliai buvo nebegyvi, arbe prie paskutinio atsidūsimio, bet visa gauta, keletą mylių aplinkui, buvo negyva. Medžiai stovėjo be lapų lyg po viesulio, žolė pabalo nusto-

dama žalios spalvos. Šioj mirties karalytatėj be tikslo slankiojo mūsų kareiviai ir veltui mėgino suteikti pagalbą.

Profesorius triumfavo. Visame jo veide spindėjo pasitenkinimas, į visą kas buvo aplinkui, žiūrėjo mokslininko tyrinėtojo akimis ir čia pat vietoje užrašų knygelėje darė reikalingas pastabas. Staiga jis sustojo ir įsiklausė. Girdėjosi tolimas ūžimas. Kas tai — paklausė išbalos kaip drobė profesorius. Reikia bėgti, atsakė Vildas. Užmiršęs savo senovą auzių profesorius leidosi bėgti atgal. Per mūsų galvas ūždamas sviedinys netoli nukrito. Atvykusi pagalba rusų artilerija atidengė ugnį.

Tai buvo 1915 metų birželio 12 d. ties Bolimovu. Vokiečiai pirmą kartą pavartojo rusų fronte nuodingas dujas. Čia žuvo rusų du pulkai Sibiro šaulių, nuostoliai 9.000 žmonių, iš jų 6.000 mirė vietoje. Tais pietais metais liepos mėnesį 6 d. dūjų ataka buvo atkartota. Bet šį kartą auka liko patys vokiečių kareiviai. Išleidus iš balionų dūjas, vėju staiga apsiuko atgal ir 1.200 vokiečių kareivių vietoje žuvo.

KAIP GYVENA JAPONU SEIMYNA

Japonijos sostinė Tokio, yra didžiausias Japonijos miestas ir be to trečia didžiausias viso pasaulio. Ten atvykęs europietis gali matyti visa tai, kas Europos bei Amerikos didmiesčiuose randasi: dangoraižius, milžiniškus prekybos namus, viešbučius, restoranus, žmones apsiirengusius europietiškais rūbais ir tt.

Bet jeigu kas iš miesto centro pasirodys į šalutines gatves, ten prasideda Japonija su savo nedideliais sodais, arbatos namukais, šventovėmis, tiltais ir kanalais. Čia japonų šeimos tebegyvena gyvenimą tokį, koks buvo viduramžiais ar dar seniau.

Visą priešpirtį japoniškos šeimos tėvas uieku nesiskiria nuo europiečio. Jis lauko prekybos namus įrengus europietiška stiliu, eina į moderniškus fabrikuos, dėvi europietiškus rūbus ir pietauja europietiškae restorane.

Bet po pietų, po darbo jis grįžta namo į savo japonišką šeimą, į savo japoniškus nedidelius namukus, apsiirengia savo kimono, atsisėda ant grindų, geria arbatą ir taip praleidžia visą savo popietį.

Niekuomet japonų darbininkas negrįžta iš darbo namo neaplankęs savo protėvių įventyklas ir nepastovėjęs ten keletas minučių.

Net neturtinguose japonų nameliuose yra šeimyniniai altoriukai, prie kurių meldžiasi už mirusius protėvius. Prie altorio altoriuko kiekvieną rytą susirenka japonų šeima pasimelsti. Čia padedamos gėlės ir duona, čia aukojamos ir kitos aukos.

Tradicinga ištekejasi japonė neišėina iš savo namų dažniau, kaip du syklius per mėnesį. Vieną sykį ji tarno lydimą eina turgun prekių ir produktų pasipirkti, o kitą sykį savo vaikų lydimą gali išleisti šaip sau pasivaikščioti arba į teatrą nueiti.

Japonų ištekėjusios moterys gana švelniai ir širdingai elgiasi su savo tar-

naitėmis. Tai esti todėl, kad iš kaimo miestan atvezamos dar jaunos mergaitės. Jos stija tarnauti tik už maistą. Jų šeiminkiškės mokina netik griežti, dainuoti, adyti, virti, bet ir gera būsimą žmona būti. Atrodo, kad taruaitės yra šeiminkiškės dukterys.

Kai tarnaitė yra jau pakankamai pagėjęsios ir išmokintos, jų ponis pasitarsiu su savo vyru išrenka joms vyrus.

Bet ir tada, kai taruaitės ištekėjusios, ir gyvena savo namuose, buvusi jų šeiminkiškės vis tebesirūpina jų likimu ir apžiūri, kaip jos gyvena.

Japonų vaikai atrodo sveiki ir gerai prižiūrimi. Japonijos klimatas yra sveikas. Ten yra daug eglių miškų ir daug saulės. Vaikai visą dieną būna gryname ore. Aiktelės ties šventovėmis yra jų žaidimo vieta, kur juos prižiūri bobatė arba tėvukas. Jauni vaikai dažniausiai neišėjami ant nugaros įtaisytuose tam tikruose krepšiuokuose. Jeigu japonų vaikus sveikata gera, tai jų dantys blogi, gal todėl, kad dažnai saldžius daiktus valgo. Net neturtingiausi tėvai stengiasi, kad kol mažai vaikai, gerai būtų maitinami, jokios ankos savo mažiesiems tėvai nepagaili.

Be to, Japonij j beveik nėra analfabetų: vii moka skaityti ir rašyti. Japonų kalbamoji ir rašomoji kalbos labai viena nuo kitos skiriasi. Todėl vaikai dažniausiai temokinami tik pirmosios, šnekamosios.

Japonų šeimoj svarbią vietą užima pasakų pasakojimas. Kai vaikai baigia pradžios mokyklą, jie toliau esti lavinami namie. Jiems tėvai pasakoja įvairias pasakas, legendas; moko griežti. Berniukai mokomi džiu-dži-tsu ir fleita griežti, mergaitės mokomos meno ir apšėimo su gėlimis. Jos mokomos japoniškų šokių ir lavinamos kaip gerai paduoti arbatą ir palinksminai svečius, nes daugelis japonų vaikų paskiau pa-klaro gėlimis ar-

Pirmutinė Lietuvos Sostinė.

Ligi Mindaugo Lietuva buvo valdoma atskiomis kunigaikštijomis. Bendros valdžios ji neturėjo. Priešams užpuolus kraštą, kiekviena kunigaikštija gynėsi atskirai. Kitos kunigaikštijos kartais net padėdavo priešui. Trylikto šimtmečio viduryje Zomaičių kunigaikštis Mindaugas, pats būdamas didelių plotų valdovas nugalėjo mažesniuosis kunigaikščius, suvienijo Lietuvos valstybę vieno valdovo valdžion. Tuo savo žygiu Mindaugas Lietuvai daug gero padarė. Jei ne Mindaugo toks žingsnis, tai šiandien lietuvių tautos tik vardas būtų belikęs.

Mindaugas sau sostinę pasirinko Kernavės miestelyje, ant Nerios kranto.

Kernavė yra pirmoji Lietuvos sostinė. Ją įstaiigė 1040 metais kunigaikštis Kernius, Kernavės apylinkės kanuotojas, išpiltos pilkakaišiais. Kalnai ligi šių dienų dar užsiliko statūs ir aukšti, nes senovės lietuvių buvo stiprai akmenimis sutvirtinti.

Dabar ant Nerios kranto Kernavėje tebestūksa ankatas kalnas, Lizdeikos vardu vadinamas, o žemai dar tebėra didelė aikštė, kurioje susirinkdavo senovės lietuvių kariai ir laukdavo Lizdeikos pulaiminimo karan eidum.

Čia pat, šalia Lizdeikos kalno, yra Mindaugos kalnar. Šis kalnas Kernavėje yra aukščiausias. Ant jo viršūnės dar tebežymus pylimėlis, vadinamas Mindaugo sosto. Ant to sosto užlipus iš tolo matosi Trakai, o sutalėta dieną aukštai jlipus matyti ir Vilnius. Šalia Mindaugo sosto auga garaus Mindaugo ažuolas, moks tuinkų manymu, seniausias Pabalijoje. Kiek žemiau sosto tebežymu pylimai, lietuvių bujorų ložės, kur jie, lokių kailius pasitese, klausydavo Mindaugo įsakymų.

Lizdeikos ir Mindaugo kalnas bėkasinėdami, žmonės dar ir dabar užlinka virokių senoviškų daiktų, indų, kardų ir kitko. Iš tų iškasenų matyti, kad lietuvių senovėje buvo naras kovotojai. Ties pat Nerim dar ir dabar žymu totorių ir net vikingų kapai.

Yra rimtų davinų manyti, kad iš kernavės požeminiūs urvas net ligi Trakų. Senieji Kernavės apylinkių gyventojai dar ir dabar daug įvairių pavdavimų pasakoja iš Mindaugo laikų. Jie atsimena padavimus apie Lizdeikos dievus ir Mindaugo karus.

Mažame sodelyje, kur yra įruoštas arbatos paviljonas, susirenka svečiai ir susėda žemėje. Viena šeimos duklė užvirina vandenį, padaro arbatą ir įpylusį puodelius padeda žemėje ties kiekvienu svečiu. Bet svečias, pirm pajmdamas puodelį arbatos, turi nusilenkti. Tokie jau paprotys. Paskiau svečias paėmęs puodelį turi nusistebėti ir pagirti puodelį, paklausti dailininko varda, kas tą puodelį darė ir tik tada arbatą... trim atikvėpimais išgerti. Bet nednok dieva, jeigu per keturius arba du atikvėpimus arbatos puodelis būtų išgertas! Tai būtų labai nemandagu.

Anksčiau japonai vieni paskitus labai retai lankydavosi. Bet po 1921 metų, kai dabartinis japonų Mikado gržo iš Europos, jis atvezė šitą paprotį.

Dar visiškai neseniai Japonijos moterys negalėjo lankyti aukštųjų mokyklų. Bet dabar tai jau galima. Vis dėlto Japonų moteris dar labai atsilikusi nuo vyro ir labai nemoderniška. Jai vis nuolat kalama į galva, kad ji negali turėti savų norų. Ji turi taip daryti, kaip jos vyras, ar kiti ponai nori. Ji turi būt paklusni, kaip vergė ir gera, kaip pasakų deivė.

Jūsų Patogumui

Pasų, metrikų ir kitų dokumentų vertimai iš lietuvių ir kitų kalbų į portugalų kalbą — Paruošlame pilietybės dokumentus, Carteiros de Identidade, Chamadas, — Rušome laiskus, kontraktus, prašymus, pareiškimus, kopijas, ir kt.

Reikalui esant, kreipkitės Rua da Mooca, 424 — S. PAULO

Auto Viação

VILLA ZELINA

Sekančią savaitę prasidės labai patogus susisiekimas puikiais AUTO-OMNIBAIS iš miesto su Villa Zelina, išėjimas: Merkadas, Rua da Mooca, Av. Presidente Wilson, Villa Prudente e Praça da Av. Zelina iki General Motors, São Caetano, atgal tuo pačiu keliu.

Kaina iki Villa Zelinos

\$ 400

Informacijos: Escritorio Praça Antonio Prado, 3
sobr. Agência Local Av. Zelina, 33

KARLOS KORKIŠKO

Karas fasizmui

Laikas jau sustabdyti politinį pašėlimą.

Per tą savaitę Anglijos organizuoti darbininkai įsiskelbė karą fasizmui. Profesinij Sąjungų Kongresas išleido savo manifestą, kuriuo Didžiosios Britanijos darbininkija metama kovon visu savo smarkumu.

Manifestas sako:

„Olimusios iš po karinės suirutės ir desperacijos, fašistų partija Italijoje ir naciai Vokietijoje visu pirma griežtai smurto naikinti visas kitas partijas. Fašistų kovos priemonės nuo pat pradžių buvo žmonių žudymas, kankinimas ir trėmimas. Jų darbas yra pasibaisėjęs visas pasaulis. Jie paveda savo partijos vadui visą valstybės galią ir reikaluoja, kad visi piliečiai būtų paklusnūs jo tarnai.

„Laisvės žodžio, minties, darbo, apšviotos ir organizacijos nušluota į šalį. Pradėta garbinti kuro dyvis ir kranjagerystė. Tarka ir viskas, kas su ja rišama yra būriausiai niekinamos.

„Vokietijai visai vidurinei klasei — profesionalams, raštininkams, darbininkams — algos buvo tiek nukopėtos, kad tie žmonės turi atstoti badauti. Kiti gi ir darbo neteko. Jų gyvenimo aukštuma kas sykis giūmeta vis gilyn.

„Fasizmas neša su savimi nieko kito, kaip tik represijas ir kentėjimus. Darbininkai indėjimo pareiza yra — sustabdyti fasizmą sykį ant visado.

„Visos darbininkų organizacijos, kiekvienas laisvės ir demokratijos mylėtojas privalo daryti visą galimą pastangą, kad šito tikslo pasiektų. Stiprinkime darbininkų jėgas ir kovokime kad demokratija ir socializmas nugalėtų diktatūras ir reakciją.“

Reikia pridurti, kad prieš fasizmą yra plačiu frontu ir pačiame fašistinėse valstybėse Vokietijoje nelegalūs darbininkų sąjūgiai, kurie darosi vis nuosėdę ir stipresnė. Vienam tik Berline yra apie tuizius slapt leidžiamų laikraščių, kurie tiksliai žinoja ypač platinant juos gyventojų. Neskaitant „Der Arbeiter“ ir „Neue Volkswirtschaft“ ir „Rote Fahne“, poėmiais bedarbių komitetus kas savaitę leidžia „Der Stenograf“, ir 24 kiti laikraščiai yra suorganizuoti reguliariai įvairiuose distrikčiuose prieš nacių terorą.

Taigi, fasizmas, kaip žmonių kankinimo, žudymo ir kitu būdu darbininkų terorizavimo priemonė, ankščiau ar vėliau, grįs ir baistojų režimo tepailiks kovini padėkai iš nužudytų ir nukankintų žmonių.

Karo siaubas Kinijoje.

Kinijoje vienoj provincijoje yra įsigalėję komunistai ir sudaro atskrą komunistinę valstybę. Paskutinėmis dienomis jų kariuomenė puolė Fučau miestą. Mūšyje, kuris įvyko tarp kiniečių valdžios kariuomenės ir komunistų sukilėlių netoli Fučau, buvo užmušta ir sužeista apie 10,000 žmonių. Komunistai yra užėmę visą šiuurės vakarų miesto dalį. Jiems vadovauja žymus komunistas Tšou, baigęs mokslus Maskvoje. Jis yra didelis Trockio šalininkas ir savųjų tarp turi didelį pasisekimą.

Fučau mieste kinų vyriausybė pasiskelbė apšaukties stovį ir įsiekė padidinti kariuomenės dalis. Valdžios kariuomenė siek tiek atėmė komunistus bet visiškai dar nungalėjo.

Visi skaito vienintėlį darbo žmonių laikraštį „L. Aida Br.“ Nėlik ir Tamsta be šio laikraščio.

VILLA ROMANA

tesinys

Agua Branca

Naudokis dabar!

KELIOS dešimtys sklypų buvo parduota labai greitai kelių savaitiu bėgyje. Naudokis nei kiek negaišnodamas šia atsakandia proga: pasirink **SIANDIEN** sau sklypą tarp geriausių iš 98 išskyrstytų. Jume Tamsta galėsite su pilnu pasitikėjimu **BEMATANT** pastatyti stiprius pamatus savo židinio, — garantiją laimės savo šeimos.

Mėnesinis Mokestis nuo 213000

COMPANHIA CITY

Didžiausia Urbaniška Nejudomo turto Organizacija Brazilijoje isteigta S. Pauly 1912 m.

SO, LIBERO, BADAARÓ

Rudasis Pragaras

(Vėizlas iš vokiečių koncentracijos stovyklos)

Gerhard e er Vertė: V. KAUNECKAS.

„Oranienburge“ pasirodymą Hitlerio vyriausybė. Propagandos ministerija, kuriai vovanja rafinu tas hitlerininkų agitatorius nemažai priidėjęs prie Hitlerio triumfo, Gebels, ilgiai netai klama, pavedė Oranienburgo koncentracijos stovyklos viršūninkui, — žinoma, su atitinkama dvasine parama — išleisti pačiam knyga apie savo stovyklą, kas ir buvo atlikta. Stovyklos viršūninko knyga, kurioje žinoma, viskas piečiama be galo žvieiom spalvom, buvo pasijuntinėta visai eilei laikraščių redakcijoms užsieniuose. Nėtenka ir kalbėti, kad tokiu keliu Segerio revoliucijų atgarsio nepavyko užslopinti. Tuomet propagandos ministerijai atėjo talkon vidaus reikalų ministerija.

Praktikuojant barbarišką įkaitų sistemą, buvo suimta ir pasodinta į tą pat Oranienburgą Segerio žmona su 9 metų dukraite. Ne pirmą kartą tokiu būdu hitlerininkai stengiasi užrišti burną politiniams emigrantams. Kuomet viena užsienio žurnalistė, kuri vi ai neseniai aplankė Oranienburgą Segerio žmoną, sergančią ir kankinamą, pastelavo atitinkumose įstaigose, kuomet ši miteriskė bus paleista, jai buvo ciniškai pasakyta: kuomet grįž Vokietijon j s vyras!

Jelgu šioj bėteisėj valstybėj daug

tūkstančių aukų kondia dėl savo politinį įtikinimų ar darbų, tai tie tūkstančiai virsta dvigubais, trigubais tūkstančiais, nes „trečiojo reicho“ logika, kalti yra taip pat politinių belaisvių šeimynų nariai.

Segeris savo knygos pradžioje rašo: „Aš skiriu šį raštą politinių kaltinių žmonoms. Daug tūkstančių politinių belaisvių žmonių ir iškankintų vokiečių belaisvių yra parodę šiuo šturpuliagu laikotarpiu stačiai negirdėto drąsumo, mažne antžmogiškos išvermės kančios, nepaprastos ištikimybės jėgos, tikro heroizmo. Mūsų dėkingumas toms moterims yra begaliais, lygiai kaip ir pagarbą joms“.

Kokį didingą moralinį valdą atkleidžia mums šie žodžiai! Ar šalia kruvinių militaristinių užgaidų, politinio fašizmo ir visų humanistinio pasaulio vertybių panikinimo nevyksta fašistinė Vokietijoj kaip tik šiandien tūkstančiai nežymių kasdieninio heroizmo žygių, to išvermės, pasiaukojimo aukų, kuriuos visad pagimdo politinio despotizmo režimai? Nereikia paminėti, kad šiandien yra dvi Vokietijos, ir mes neabejojame, kad antroji, humanistinė, ir pažangioji Vokietija, laikinai atstomta ir sutrypta, atėjus laikui prisikels ir atstata paniekta „poelių ir filosofų“ (ir pasakyme: socialistų) išlies tradicijas.

Duodame žodį pačiam „Oranienburge“ autoriui. Mes sugrupuojame šio knygos, turėdantį galvoj šiaurės tūkstančio rėmu, tik keletą mums, ievokiečių, domėnų epizodu, kurie duos skaitytojams nuovokos, kas dedasi Vokietij s koncentracijos stovyklose ir kas gali būti šaly, kur laikinai valdo patėjos tos ir beprotybės logika.

V. KAUNECKAS.

Stovykloje

Oranienburgo koncentracijos stovykla raicasi fabrike, kuriame pirmiau buvo bravoras paskui lieykla ir ošioal radio dirbtuvė. Kuomet 14 birželio naci atgabero čion kartu su kitu „apaugu belaisvių“ transportu iš A halo, stovykla, nors oficialiskai egzistuoja iki šiol, mėnesių, buvo dar tik bepradedanti įrengti. Žinonės čia buvo gabenami ir kėmiami į to buvusio bravoro rūsius, kai dar nebuvo ir žynės pačių būtiniausių sąlygu jiems apgyvendinti. Štai faktai.

Ilguose rlaus saldytuvuose, metro storum mūriniame sienomis, skliaustomis lubomis dar ir šiandien randasi patalpos belaisviams miegoti. Pradžioje nes miegojeme ant cementinių grindų. Kiekvienas turėjo šiaudinį čiužinį, tų, žinoma, pat turėjo priikimšl. Apie kokį nors pagalvį ar ką pakilėnė galvai nebuvo ir kalbos, lygiai kaip ir apie patalą. Gulėjome ant kieto čiužinio, nuo mūrų varėjo vanduo, taip kad, suk ar ne suk čiužinį, o kelių dienų šiaudai iš apačios jau ima pūti. Užsidengti gavome kiekvienas po du tuščius maišus. Jie buvo iš kažkokio nesulenkiamo audinio, lyg iš kartono, ir pirmė mums karo metu „erzacos“. Mes šal me kaip šunėiai, nors buvo vasara. Alaus rūsių paprastai niekas nestato už langais į pietus, né šiaip, kad saulė prie ju nepreiltų.

Taigi išistas savaites mums teko gulėti tose kalakmbosė drėgnimis ir sustyrusimis ant cementinių grindų, taip kad daugumas naktiai nedrįsdavo net nusirengti... Bet pasirodė, kad du tušti maišai korais mes klojomeis, buvo tik laikina pagauga. Palengva iš mūsų maišus atėmė ir atidavė šiaudis prikimšę nuolat plankiantiems stovyklos naujims belaisviams. Per keletą savaičių didelis kalinių nuosimis, kartais daugiau per pusę visos stovyklos, nebuvo apskloję nieku kitu, kaip nuosavais pilvais — reikią nieku. Rūsiuose metro storumo sienomis!

Laikui bėgant viena gražla dleņa atritino į rūsius karčių ir lentų, buvo iš belaisvių tarpo išrinkti moka dailydės darbo ir, akordiniai dirbant, kad nereiktų kviesiti vietinių skurstančių amatininkų, mūsų katakombosė tapo įrengtos „lovos“. Nacionalūs socialistų spaudoj ilgainiui buvo patalpinta vi-a eile nuotraukų iš Oranienburgo stovyklos gyvenimo. Tačiau tuos krauklikų narvus — kitaip mūsų miegamųjų kambarių negalima buvo pavadinti — jie, saugok dieve, nesitengė visuomenėi kišti į akis. Alaus rūsių — tai ilgos, siauros patalpos. Vienam gale — išėjimas į tamėjų koridorių, kitame — langas, pro kurį kambario išvedinti veik negalima. Taigi tuose siauruose kaip grobas rūsiuose iš

„NAUJIENOS“
(Bus dauglu)

Lietuvos Naujienos

Nėra pinigų — tegul sau velnias nešasi dūšią.

Paodziai. Mirus šio kaimo gyventojui Tr., jo sūnus, neturėdamas pinigų už bažnytinės laidojimo apeigas, prašė klebono, kad palauktų porą mėnesių. Tačiau klebonas jokių būdų nesutiko, atsakydamas, kad jei pinigų nėra, tai ir bažnytinės apeigos esančios nereikalingos. Kitaip sakant, jeigu pinigų neturi, tai tegul sau velnias nešasi dūšią.

Ir visa to akivaizdoje kūnigas dar pyksta, kuomet jiems pasaka, kad tikėjimas joms teikalingas tik dėl biznio.

Perkūnas sudegino triobas.

Šilvi, Viešintų valsčiaus, I Sim. Šimkūnas triobas treka perkūnas ir juos uždegė. Kadangi namie nebuvo tik rėmė su 5-ju me y vaiku, tai nebuvo kam gelbėti turto. Kol subėgo kaimynai, jau viskas dežė. Šimkūnas yra neblogas stalius, turėjo veją varomą tekintuvę su žaieriu, kuriois tik šia vasarą įsitaisė. Viešintų bendroves statomam namui dirbo visą įrengimą, kuris taip pat sudegė. Pri-kaitoma visš 4,000 litų nuostol o.

Kaunan atytksta Litvinovas.

Užsienio spaudos žiniomis SSSR užsienio reikalų komisaras Litvinovas, grįždamas iš Vakarų Europos, apsilankys Kaune, Rygoje ir Tulne.

Anglų prekės atpigės.

Isigaliojus Lietuvos — Anglijos prekybos sutarčiai, anglams bus teikiama daugiau galimybių įvežti į Lietuvą maufaktūros prekių, kurios būsiandos pardavinėjamos žemesnėmis kainomis.

Nusišovė 11 metų mergaitė

Mariampolės apskr., Valaitiškių kaime 9 rugščiūio įvyko keistas jaunos mergaitės, Grigolavičaitės, taturinės vos 11 metų nužudymas. Tai vakarą ji parėšė atsisveikinimo laišką tėveliams, namiškiams, ir paslėmusi tėvo revolverį nuėjo į kluoną ir mirtinai persišovė sau galvą. Ši nelaimė apylinkės gyventojus labai sujudino, nes

mergytė buvusi protinga ir visų mylima. Nužudymo priežastis dar neišaiškinta, o atsisveikinimo laiške ji taip pat nerašė kodėl taip padarė.

Dideli lietūs.

Radviliškio valsčiuje ir apylinkėse smarkūs lietūs lijo apie aštuonias dienas ir ūkininkams gana daug žalos pridarė, nes supūdė šiena, kitur net kupešius vanduo nunešė. Daugumoje vietų rugius labai apgadino. Dirvos taip šlapios, kad negalima ir jėiti, o jau laikas būtų kartoti. Paekutinėmis dienomis oras prasi-giedrėjo.

Ziauri žmogžudystė.

Alytus apskrity uetoli Namajūnų buvo šitoks įvykis. Iš Slabados kaimo ištekoję į Zagarių kaimą viena uergina. Praėjus kelioms savaitėms po vestuvių, visi šeima išvažiavo į turgų, o namie liko tik viena jaunamartė. Sugrįžę iš turgaus namiškiai ir neradę jaunosios šeimininkės, pradėję jos ieškoti. Kiek laiką je rado ją prėde prigėrusia. Prie skenduolės kaklo buvo prištas maišas su akmenym. Apžiūrėjęs skenduolę gydytojas prip žino, kad ji pirma buvo pasmaugta, o paskui įmesta į vandenį. Kas padarė tokį baisų darbą — nežinoma.

Baisi tragedija Ambaičių kaime.

Ambaičių kaime, Raudonės valsčiuje, Ročku šeimonoje įvyko baisi tragedija. Pati Ročkuvienė rasta kirvių užkapota, senis Ričkus sukiat sužeistas kirvių į galvą, o judieju 25 metų sūnus rastas pasikores daržinėje. Spėjama, kad suuus gavęs proto sumišimą nužudė savotėvus ir paskui pats pasilurė sau galą.

50 Rusų šeimų Piet. Amerikon.

Vykti Pietų Amerikon kolonizacijos tikslais Lietuvoje susiregistravo arti 1,000 rusų šeimų. Pirmoji grupė, kelios dešitys šeimų, išvyko birželio mėn., o antroji grupė kurioje yra per 50 šeimų išvyks šiomis dienomis.

Ispanijoje organizuojasi lietuviai.

Užsienio lietuviams remti draugi-

Ivairenybės.

Ar turi žmogus kvapą?

Kokių būdu šuo randa žmogaus pėdas ir kaip jis atskiria jas nuo savo šeiminko? Pasirodo kad iš kvapo. Jau iš to galima spėti, kad kiekvieno žmogaus kvapas skiriasi. Mokslininkai gi tvirtina, kad net rasės ir amžiaus skirtumai galima būtų pažinti iš kvapo, jei tik turėtumėm pakankamai jautrias uosles. Tiesa, kelionių aprašymuose dažnai randamė pažymėjimus, kad negrai, kinal japonai, indėnai turi nemalonių kvapų. Aiškiname, kad tai yra dėl atokos švarumo, bet kvapo priežastis visai kita. Mums, pavyzdžiui, atrodo kad baltieji žmonės jokio kvapo neturi. Tačiau paklauskit negra, kina, j pona, ir jis jums pasakys, kad europiečiai turi labai nemalonių kvapų. Kina iš kvapo net pajėta turėjus su europiečių reka! Taigi, pasirodo, kad kitu rasių kvapą mes užuodžiamė tolel, kad prie jos nėsamė pripatę. Ilgiau tarp kitų rasių pagyvenus, tas rasės pajutis atbunka ir tada pirma užuosto nemalonių kvapo neužuodžiamė.

Vienas japonų mokslininkas, Buntaro Adaci, apnechiai dirbo, norėdamas iširti kvapo skirtumus. Ir tas mokslininkas priėjo išvados, kad kiekvienas europietis dvokia degintais tank i-š.

Francūzų mokslininkas Cadat-Devauf sako, kad simpatijos ar antipatijos jausmas kylas iš neapmoningo kvapo už-

vodimo. Nors mes nejučiamė, kad kvapas erzina mūsų uosę ir tuo būdu zadinamas e-šs simpatijos ar antipatijos jausmas. Kitas mokslininkas, Gelopinas, tvirtina, kad moterų priešingai lyties traukimo jausmas taip pat gludis kvapo. Net ir melės kvapas turjs didelės reikšmės! Net gilios senovės mokslininkai tarė žmogų turinti kvapą. Pavyzdžiui, graikų mokslininkas Plutarchas jieškojo sąryšio tarp žmogaus kvapo ir jo ypatybių.

Taigi, nors mes ir neužuodžiamė bet, pasirodo, kiekvienas turimė tam tikrą kvapą. K. V.

Perkūnas grązino mergaitėi regėjimą

Vengrijos — Jugoslavijos pasieny, nedideliame Samachos miestelyje, šiomis dienomis įvyko tikrai stebėtinas atsitikimas. Kaž kuria dieną ant šio miestelio užėjo dideli perkūno debesys. Žaibavo be pertraukos. Ukiulukai, baimės perimti, slapstėsi savo būdose. Ir 15 metų amžiaus Elena Kateráčaitė, kuri buvo aklu nuo pat gimimo, buvo pasielpusi kažkokiam kampe. Ties namuku sužibavo nepaprastai smarkus žaibas ir tuo pačiu momentu iš kampo, kur buvo pasislėpusi mergaitė, pasigirdo nežmoniškas klykimas. Netoli buvusieji žmonės skubinosi gelbėti mergaitės kuri buvo jau praradusi sąmonę. "Mama, mama, mą matau!" buvo pirmieji anž osios marlosios mergaitės žodžiai, kuomet ji atgavo sąmonę. Perkūno smūgis mergaitėi sugrązino regėjimą.

ja gavo iš Barcelonoj gyvenančių lietuvių laišką, kuriame praneš, kad Katalonijoje (Ispanija) gyvena didelis būrys lietuvių, kurie dabartinį laiką pradeda organizuotis į sąjungą. Kol kas prašo atsiūsti lietuviškų knygų ir reguliariai sluntinėti laikraščius.

Apisvogė Tauragės naujokų emimo skyriaus sekretorius.

Kauno dienraščiai pranešė, kad naujas Tauragės apskrities viršininkas Petrauskas įsakęs padaryti įstatyje reviziją. Naujokų emimo skyriuje revizija radus trūkumų. Sekretorius Stejnokas trūkumus padengęs, bet iš tarnybos atleistas. Be to, atleistas iš tarnybos ir Tauragės apskr. savivaldybės kasininkas Butkus.

Vėl audra šlaurės Lietuvoje.

Dar nespėjo Lietuvos šlaurės ūkininkai po liepos 1 dienos buvusios didžiulės audros, kaip rugščiūio 12 dieną šlaurė Lietuva vėl išitiko baltai nelaimė. Apie 1 valandą po pietų kilusi audra pradėjo trąskytis ledais, kurių buvo net visiški ušūnio didumo. Ledai lietė Saulečių, V šķų, Pasvalio, Jumiškėlio vals-

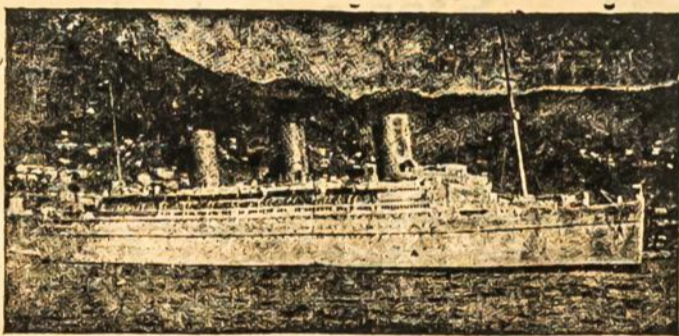
čius. Valzdas baisiausias. Visi pasėliai, kurie buvo nupji uti ir kurie dar stovėjo ant laukų, o taip pat daržai, sodai — viskas sunaikinta. Daugybė užmūsta paukščių. Gyvenančių namų langai išdauzyti, nukentėjo ir čerpėmis dengti stogai. Daug yra sužeista žmonių kurie norėjo audros metu gelbėti gyvulius, ar apsaugoti langus. Medžiai liko nudaugytai lapais ir apdaugytomis šakomis. Audros metu ledų tlek prikrito, kad jie ištovėjo net visą rytojauis dieną. Kai kuriuose valčiuose žemė buvo balta, kaip žiemos metu. Po pastogėmis stovėjo ledų kalnelukai, kurie subaigė tirti už poros dienų.

Nukentėjusiu ūkiuinkai su ašaromis kreipėsi į tam tikras įstaigas, kad jiems būtų suteikta pagalba. Pagalba neatidėliojamai reikalinga ir būtinai, nes be jos šimtai ūkininkų gali atsidurti labai apverktinoje būklėje.

Kaip matome, šiais metais visą šlaurės Lietuvą ištiko didelės audros, kurios padarė nemazėsių nuostolių, kaip 1928 metais buvę tame pačiame krašte nelertlius. Lietuvos valdžia ir savivaldybės bei vietos gyventojai organizuoja nukentėjusiem pagalbą javais ir pinigais. Pietų Lietuvos ūkininkai taip pat aukoja.

Laivu agentura "BREMEN"

Largo Santa Ephigenia, 13 Telef. 4-1152

Šamados ir Laivakortės iš Europos. Laivakortė Agentūra ant Largo Santa Ephigenia, 13, praneša savo klientams, kad pradėjo daryti šamadas ir paruošia kitus dokumentus greitai ir pigiai. Taip pat duoda išsamiokėjimui laivakortes geromis sąlygomis.

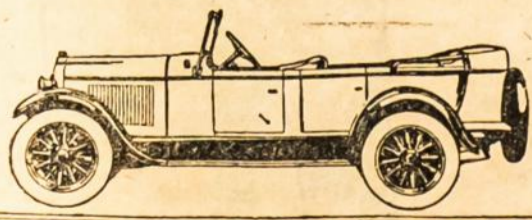
Naudokitės gera proga Agentūra "BREMEN" Largo Santa Ephigenia, 13 Telefone 4-1152 S. PAULO

NEUŽMIRŠKITE

įsigyti sau profisi nalo bei mėgėjo i ferio knygučiai Kreipkitės pas profeturoj pripažintą

MANOEL GRAGNANO

Rua Anhangabaū 168-c kmpas rua da Cantareira S. Paulo

Zemdirbiai - Kolonistai

Pirmos rūšies žemė tlakanti: vatai, bulvėms, visokioms daržovėms, kviečiams ir kt., parduodama kolonijoje „ROSEIRA“, prie Piedade, tik 2 su puse val. kelias nuo São Paulo. Geriausias klimatas. Jau įkū ē dangiau 100 šeimų. Vietoje yra mokyklos. Geras automobilų kelias. Produktų pardavinimas parankus. Parduodama išimokėjimui. Del smulkesnių informacijų kreiptis:

Sommer, Becker & Cia

Caixa postal 1075

S. Paulo. Rua S. Bento, 49, 1o andar

Dantų gydytoja

Dr. B. Levin

Diplomuota Saratavo universiteto ir buv. prof. Tišinskogo asistentė Lvove. Gydo, traukia ir deda dantis. Kainos pigios. Ligonius priima kasdien nuo 9 iki 12 val. ir nuo 2 iki 10 val. vak.

Kalbia rusų, lenkų, vokiečių ir kt. kalbomis. Adresas Rua José Paulino, 109. Tel. 5-6307 (virš Lietuvosios vaistinės José Paulino).

Ko siekė Japonija.

Rusų — Japonų santykiai — Rusijos piliečių areštai Mandžurijoje. — Japonų provokacijos. Tolimuose Rytuose greitai galėjo kilti karo gaisras. — Rusija nusileido. — Japonija savo tikslą pasiekė.

Po Japonijos užgrobito Mandžurijos ir įkūrimo tenai, neva „nepriklausomas“ Mandžūko valstybės, smarkiai pasitruko santykiai tarp Rusijos su Japonija. Šitie nenormalūs tarp dviejų valstybių santykiai nulat darėsi aštresni. Sovietų ir Mandžūrijos pasieny pradėjo reikštis nuolatiniai konfliktai. Mandžūrijoj prasidėjo nuolatiniai areštai rusų piliečių, dėl kurių Sovietai siuntė griežtas protestų notas Japonijai reikalaudami paliosuoti suareštuotus jos piliečius. Bet Japonija į tai mažai kreipė dėmesio ir toliau varė savo provokacijų darbą prisimelstama nieko nežinanti, kas darosi „nepriklausomoj“ Mandžūko valstybėj. Japonija ir toliau žaidė ugai, nieko nebudama į pasekmes, kurios galėjo išsivystyti iš tų provokacijų.

Sovičių Rusija, žinoma, toks Japonijos elgesys labai erzino visą laiką, bet rusai stengėsi nosimti jokių represijų sulauki į japonus nuo tų žygių, kuriuos jie varė. Sovietų Rusija manė, kad visgi kada nors japonai paliaus žaidė ugai ir mes savo provokacijas.

Bet japonai nesiliovė. Būdami pilni Mandžūko šalies šeimaininkai ir, jos vardu, teškojo priekabų prie Rusijos. Paskutiniams laikams tarp Japonijos ir Rusijos tiek pasitruko buvo santykiai kad jau tikrai buvo galima laukti ginčų susirėmimo tarp rusų ir japonų.

Mat japonai suareštavo keles dešimt Sovietų Rusijos piliečių, taranaujancijų prie Rytų Kinijos geležinkelio, kuris randasi Mandžūrijos valstybėje, ir apkallino tuos rusų tarnautojus sąokslų daryme prieš Japonijos kuro jėgas. Mėkva visuomet tokius incidentus stengėsi išnėškinti taikių būdų ir nestatė japonams grumojanciu ultimatumų. Bet šiuo kartu jau ir Maskva pasieigė griežčiau ir pasiuntė Japonijai griežtą protesto notą ir pareikalavo, kad areštuoti rusų piliečiai būtų tuojau paliosuoti. Tokią pat notą rusai pasiuntė ir Mandžūko valstybei. Bet nei Japonija, nei Mandžūkas į tas notas nieko neatakė. Vadinasi, Sovietų Rusijos reikalavimų japonai visai ir nemanė pildyti. Tokiu būdu, karo kibirkštis Tolimuose Rytuose jau kaip ir užžiebta buvuz. Europos sprūda ir politikai pradėjo kalbėti, kad karas au kaba ore ir prie jo jau reikia būti visiems pasirėngusiems.

Japonų valdžia tuojau paskelbė, kad ji kariuotė su rusais visai nenori, kad ji savo kariuomenės į Rusijos pasienį nesivėnčia, bet ji ginasi nuo rusų sąmokslininkų, kurie anot japonų, rusai nuolatini rusia Mandžūrijoj visokus sąokslus.

Bet vienas Mandžūrijos laikraštis

šiuo klausimu išreiškė visai kitokią nuomonę. Tas laikraštis pažymi, kad tokie incidentai kyla iš Azijos tautos būdo derėtis. Girdi, Japonai nori kuo pigiau siai nupirkti iš Sovietų Rytų Kinijos geležinkelį Mandžūrijoje. Bet kadangi Sovietai nesutinka atiduoti jį už sušlomą kainą, tai japonai eina kitu keliu, „savo būdu“, kad privertus rusus nusileisti.

Toks Japonų elgesys yra ne kas kitas, kaip žaislas su ugnimi. Nes te daug reikė, kad karas būtų jau pradėtas. Tokius japonų provokacijas galėgan skaudžiai atsiliepti visam pasauli. Bet šiuo kartu to išvengto.

Dėl Japonijos nuolatinų provokacijų, Sovietų Rusija turėjo nusileisti ir pertrauktas derybas dėl geležinkelio pardavimo vėl tapo pradėtos ir užbaigtos. Rugėjo 24 dieną Japonijos laikraštis „Nichi“ paskelbė, kad derybos tarp Japonijos ir Rusijos dėl nupirkimo Rytų Kinijos geležinkelio jau baigtos. Sotarta parduoti geležinkelį už 170,000,000 yenu.

Šitas Rytų Kinijos geležinkelis buvo pastatytas Rusijos ir Kinijos drauge pusiau ir geležinkelio tarnautojai ir visi valdininkai buvo skiriami pusė Kinijos ir pusė Rusijos. Kadangi geležinkelis ejo per Mandžūriją, o Mandžūriją užgrobė japonai, tai, kad neturėti nesupratiimų su japonais, rusai pasiūlė japonams geležinkelį nupirkti. Derybos ejo daugiau kaip metai laiko ir nesitarta buvo dėl kainos. Rusai už geležinkelį pradžioje pareikalavo 100 milijonų aukorubių, bet vėliau nusileido beveik ant trečdaliu. Japonams ir tai buvo perbrangu. Jie norėjo geležinkelį paimti už pusdykę. Rusai žinoma, nesutiko ir derybos buvo pertrauktos.

Japonija norėdama paimti geležinkelį į savo rankas, pradėjo imtis provokacijų ir statyti taiką pavojun. Ir patsirode, kad šį sykį japonų provokacijos baigėsi sėkmingai. Sovietų Rusija turėjo nusileisti ir sutikti geležinkelį parduoti už 170 milijonų yenu. Tokiu būdu Japonija savo provokacijoms tikslą pasiekė.

Nuo Redakcijos

Apie susitrimą japonų su rusais dėl nupirkimo Rytų Kinijos geležinkelio, pranešė iš Tokio Reuteris. Bo to, ta pati agentūra paskelbė, kad japonai jau nupirko geležinkelį už 170,000,000 yenu. Bet vėliausis žinios is Japonijos praneša, kad tai ne tiesa ir geležinkelis nuo rusų dar neapirktas.

Neužmusk!

Kas kardu kovoja — nuo kardo ir žūva.

Jeif mes paskaitysime pasaulinę katalikišką spaudą, tai pamatysime, jog ji visą laiką, pradėdant Dolfuso valdymo pradžia — gieda himnus Austrijos katalikiškai tvarkai. Kaip prieš pusantro šimto metų Ispanija buvo tiaroje brangiausiu akmenėliu, taip dabar Austrija. Ir patys dabartiniai Austrijos valdovai, mažiausiai pragai pasitaikius, o ypač po kruvinių puoty — aiškiai pažymi, jog jie (Austrija) yra vienintėlė pasaulyje katalikiška valstybė, jos tvarkos pamatan padėta popiežiaus enciklikų principai.

Kokia buvo Ispanija tais laikais, kuomet ji buvo artimiausia Vakarui, mes žinome. Tų laikų Ispanijos simboliu buvo rūkstantieji inkvizicijos laužai; šiandieninės katalikiškos Austrijos — kartuvės!

Tai gyvenimo irosija, bet taip yra: tų žmonių, kurie skelbia artimo meilės, simbolis yra — to artimo žudymo įrankiai.

Per vienus metus Austrijoj išžudyta tūkstantčiai žmonių, tam skaičiuje moters ir vaikai. Kraujuje ir ugnyje paskandinti du sukilimai, du kartai per metus miestuose ir kaimuose vieton varpu, staugė kanuolės ir kulkosvaidžiai; vieton paguodos — prakeikimai, vieton meilės — mirėtančių, nukaukintų dėjavimai.

Ir tas vykta ne bedieviskoje Rusijoje, ne parmazoniškoje Ispanijoje, ne laukinėje Meksikoje, bet šventoje katalikiškėje Austrijoje. Sukilimai numalsinti kardu ir ugnimi. Kas nepasiruko, pasodinti tarp keturių sienų ir laukia kartuvių... Austrijos kunigai nešauda, bet lygiai kaip caro Rusijoje, kariai ir per mėnesio laiko pakorė keturiolika žmonių, be ginklu, supančiuoti!

Tiek pakarta, tūkstantčiai užmušta kovose, dešimtys žuvo sugriautose kanuolėmės namų griuvėsiuose, ir virš šio palaiminto krašto plėvėsuoja Kristaus vėlavas — „artimo meilės“ obalsis. Austrijos kunigai „viską atnaujina Kristuje“ per kartuves.

Ir po to visai netenka abejoti, kad jie, o ne kas kita, vieton artimo meilės pasėjo artymo neapykantą.

Philadelphijos arcivyskupas Ryan savo laikraštyje štai ką sako:

„Bažnyčia pakenčia ten eretikus, kur ji yra priversta tai daryti, bet ji neapkenčia jų mirtina neapykanta ir naudoja

visą savo galybę juos išnėškinti. Jei kada nors Romos katalikai šlame krašte (Amerikoje) turėtų daugumą, — kas be abėjėvyks, — tuomet tikėjimiška laivė Jungtinių Valstybių Respublikoje pasibaigė. Mūsų priešai žino, kaip Romos bažnyčia elgėsi su eretikais viduramžiuos ir kaip elgiai šiandien, ker turi valdžią“.

Austrijos pavyzdys mums aiškiai parodo, kad arkivyskupas nemelavo. Amerikos prezidentas Linkolnas teisingai apibudino kunigų valdymo sistemos sakydamas:

„Aš nesisavinu pranašo garbės, bet ir pranašų nebūdama, aš matau labai tamsų debesį mūsų horizonte. O tas tamsus debesis kyla iš Romos. Jis kyla ir didės iki jo sparnai bus sudraskyti žaibu ir baisaus perkūno trenksmo. Tuomet audra, kokią pasaulis dar niekad nebuvo matęs, pereis per šį kraštą palikdamas griuvėsius ir išnėkinimą. Kuomet viskas bus pavergta ką sakau prasidės ilgi ramybės ir palaimos laikai, nes popiežius su savo jėzuitais ir nemelaisirdingais inkvizicija bus amžiams iššluoti. Nei aš, nei jūs, bet jūsu vaikai tai pamatys“.

Austrijoje pirma Linkolno pranašytes dalis jau išsipildė.

Meksikoj pildosi ir antra dalis, nes ten ne juokais inkvizicija didvyrius varo laukan. Bet tai tik kovos pradžia.

Kunigams gali šimtus, tūkstančius faktų nurodyti, jog jų darbai priešinasi šį skelbiamam mokslui, — jų neįtikinai. Jėzuitų ordevo įsteigėja Lojola aiškiai, griežtai ir ciniškai pasakė:

„Kad mes galėtume visame kame įgyti pasiūkėjimą, galėtume ciekur neklysti, mes turime laikytis šio pamatinio principo: jei aš matau juodą daiktą, tikiu jog tai baltas, jei to reikalauja aukštesnė valdžia“.

Štai kame kunigų tvirtovė ir kartu dora. Jų neįtikinai, juos gali tik priversti, suviloti aukso ir pasaulio gėybėmis. Todėl ką jiems beuokytum, kokius argumentus, faktus jiems beputiekium — viskas nubira kaip žirniai nuošnos. Todėl ne su jais reikia kalbėti, nes juos įtikinėti, bet tuos, kuriais jie laikosi, tai yra minius, o minius nuo jų pasigrežus, jie patys suduokės, nežūrint, kad juos tūkstantčiai remtų šio pasaulio dabartiniai valdovai. Minius reikia užkariauti, o jie tarpusavy susipeigė sudūlės!

„A. L. B.“

Visi skaito vienintėlį darbo žmonių laikraštį „L. Aidą Br.“ Ne lik ir Tamsta be šio laikraščio.

SIUVYKLA ESTAN

Lietuviai — vyrai, ponos, panelės! norėdami palaikyti savo elegantiškumą ir sutaupyti savo sunkiai uždirbtus pinigus, kreipkitės į Stasio Šliktos siūvyklą. Tai vienintėlė, kuri dirba už prieinamas kainas ir atsako už darba. Ten pat yra specialus skyrius moteriškiems rūbams, ypač paltams ir kostiumams Rua da Conceição, 79-a. S. Paulo. Prieš Luz stotij.

SIUVYKLA MODERNA

Stasio Galecko

Priimu visokius vyriškų ir moteriškų rūbų užsakymus ir darba atlieku pagal naujausios mados modelius (Figurino).

Mano darbas garantuotas. Tautiečiams darau nuolaidas. Turiu taipgi ir visokių medžiagų didelį pasirinkimą vietinių ir užsieniųjų Dirbtuvės adresas: Rua Duque de Caxias, 37. Sekmadieniais ir vak. galima kreiptis — rua dos Italianos 33 (Bom Retiro)

Persikėlė ant Rua Bresser, 290.

SIUVYKLA

Marijampolė

ANTANO NIZEVICIAUS

J. Bučionio ir St. Jučo

Siūvame vyrų škus kostiumus, kariškas ir kitokias uniformas. Darbas geras pigus. Turime pasiraikiimui visokių medžiagų nacionalinės ir užsieninės. Jei norite turėti gražiai pasiūtus rūbus, kreipkitės į mūsų siūvyklą. Būsime patenkinti.

**DANTU GYDYTOJAS
JOSÉ LEVKOVICH**

R. Silva Pinto, 264 (ant. 46) B. Rot.
Atsivolydamas į suaugę laiką, sutarė sumažinti kainas už dantų gydymą ant pusės kainos, kaip antai: ištraukti dantį be skausmo 5\$000; plomba cidabro porceleno 8\$000; gryno aukso danties vainikėlis 4\$0000. Kalbama lietuviškai, rusiškai ir lenkiškai.

ADVOKATAS

Dr. Carlos Monteiro Brizolla
Paruošia Brazilijos pilietybės papieras, veda kriminalines ir komercines bylas.
Raštinė Rua São Bento 49, 4 aukšt. salės 332-334.

DR. H. S. MINDLIN

RUSU MEDIKAS

Vidujinių, moterų ir venerinių ligų gydytojas.
Priėmimo val. nuo 2 iki 5 val.
Telefonas 4-5515
R. Barão de Itapetininga, 10 5 aukštas. — Salė 512
Buto telefonas: 4-0854

Pranesimas Visuomenei

**FOTOGRAFAS IS
KAUNO
GILUC**

savo meniškų darbų daro moderniškas visokių rūšių fotografijas iš geriausios užsieninės medžiagos papiginta kaina.
Be to, europiečiams daroma nuolaida.
Adresas: Rua José Paulino, 118 Bom Retiro.

Prībuvėja

(AKUŠERE)

Marietta Passerini

Priėmimo valandos:
nuo 8 v. ryto iki 4 val. p. p. ir nuo 7 val. vak. iki 9 val. vak.
Rua Silva Pinto 259
Tel. 5-3584
Bom Retiro

„L. Aidas Br.“ metams kaštuoja 12\$. Piguus siųsti įvertintam laiške adresu „L. A. B.“ R. da Mooca, 424.

MEDICINOS FELČERIS

Is. Garlo

Buigęs rusų medicinos klasinę mokyklą su 25 m. praktika ligoninėse ir klinikoje Rusijoje, Vokietijoje Lietuvoje ir Lenkijoje, prityręs gydyme vidurinių, odos, lyties (venerinių), nervų, sifilis ir t.t. (anemija) mažakraujystės ir kitų ligų.
Priėmamos valandos:
Ant Villa Zelina, gatvė N. 2, namas N. 6 nuo 8 v. l. ryto iki 1 val. p. p.
ir kiekvieną šventadienį
Priėmimo valandos ant Rua Anhaia, 100 (Bom Retiro) nuo 3 val. po pietų iki 8 val. vak.
Kalba lietuviškai ir kitomis kalbomis

**DAKTARAS
A. JAZARA SNEGE**

(Maskvos gydytojas 1914 m.)
Vidujinių, venerinių ir moteriškų ligų specialistas, chirurgas.
Ligonius priima nuo 9 iki 12 ir nuo 3 iki 7 val. vak.
Ladeira Porto Geral, 12, salės, 4 ir 5, (kampas rua Boa Vista ir 25 de Março).
Gyvenamoji vieta ten pat 5 aukšte. Telefonas 2-5068

Rukantieji!

PRIVALOT žinot, kad malonu ir pigu rūkyti nekenkmingose nikotinėse gilzėse, kurių mundštukuose yra vata ir sunaikina n. kotina. Labai pigiai kaštuoja: 100 ŠTUKU 600 REISU, 1000 ŠT. — 4\$500, taip mašinėlė dirbti papirosams kaštuoja 1\$000. Persiuntimas in'erioran 1000 št. gilzų — 6\$000.

BUA S. CAETANO, 208 — S. PAULO

Casa Genny

Papi osinė popiera „Paris“ 100 knygučių ir vienas kartonas 12\$000.

PRISIEKUSIS VERTĖJAS

MIGUEL OCOUGNE

Rua 15 de Novembro, 32 sobrelaja Tel. 2-6393
S. PAULO

Daro vertimus iš visų kalbų ir paruošia vi-okių dokumentus, kaip antai: chamadas, naturalizacijos, cur eira de identidade ir kitus dokumentus.

KALBAMA LIETUVIŠKAI.

**AIDO-S
SPAUSTUVĖ**

ATLIEKA VISOKIUS SPAUDOS DARBUS

Lietuvių, portugalų, rusų, vokiečių ir kt. kalbomis

Spausdina laikraščius, žurnalus, knygas, draugijoms įstatus, nario bilietus, vizitines ir komercines korteles, atspausdina laiškam popierius ir vokus, atvirutes, kalendorius, vestuvėms ir baliams pakvietimus, įvairiems gerimams rotulus atsisaukimų lapukus ir kt.

Kreipkitės į
**Aido
Spaustuve**
R. da Mooca, 424 - S. PAULO

Vokiečių fotografijų įstaiga
„BERNARDO“
Įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidėjime, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

Arthur Schmidt
Rua São Caetano, 111 (sepat nr. 103) S. PAULO

**Vaistinė
PASSERINI**
Provizoriaus
CARLOS PASSERINI

Leidžiame adatas. Kainos pigios. Patarnaujame ir naktį.

Rua Dr. Silva Pinto, 267 (Bom Retiro).
Telephone 5-3584, S. PAULO

**LABORATORIA
MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS**

(Nugarakaulio smegenų kraujas šlapno ur išmatų)
Tikras ir geras.
Dr. M. KANDIA IR A. KOGANO
Rua Barão de Itapetininga, 52, 3 aukštas.
Priėmimo valandos nuo 9-11 ir nuo 3-6. Sekmadienį nuo 10-12 val. Tel. 4-0218. Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai.

LIETUVISKA VAISTINE

“José Paulino”

RUA JOSÉ PAULINO, 109 Teleph. 5-6307
(BOM RETIRO)
Visokių vaistų, parfumerijos daiktų, perryšimo medžiaga pigiausiomis kainomis.
Su pagarba Provizorius D. RUMMEL
Diplomuotas Kozanfaus universiteto.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto)
su didele praktika Europoj ir Brazilijoj.
Venerinių, vidujinių ir psichinių ligų specialistas
LABORATORIA: nugarakaulio smegenų, šlapimo ir išmatų ištyrimas. Ligonius priima nuo 3 iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 10 iki 12 val.
Konsultorija ir gyvenamoji vieta
Rua Ypiranga, 15, app. 4 - Telef. 4-0316 - S. PAULO

Charutaria Central da Mooca

Isteigta 1915 metais
Eduardo Rodrigues

Vi-okiausi ir rūšies cigarai, charutai, papirosams dirbti gilzės ir kiti reikalingi rūkantieji dalykai. Taip pat geriausios rūšies tabakas palaidas, pokeliai ir „corda“.
Pasirinkimas gūdžiausias pagal vartotojo pageidavimą.
S. Paulo, Rua da Mooca, 420 Tel. 9-1264.

Vaistinė ir kosmetikos sandelis
„MUNICIPAL“
Farmaceuto
Abraomo Gorenšteino
Cheminiai produktai, įvairūs vaistai, vietos ir užsienio, higieniški kvepalai.
Rua Barão de Itapetininga, 36. Tel. 4-7757.
S. PAULO

Salão „POLLA“
Ponioms ir panelėms kirpimas plaukų, ondulavimas Marcel ir Permanente su garantija 10 mėnesių, 12\$000. Manikiūras ir veido masažas. Darbas atliekamas greitai ir gerai, pigiau negu kitur.
Rua José Paulino, 106
APOLONIJA DEGUTIENĖ

Daktaras A. M. Kandia
Venerinių, vidujinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9-11 v. ir nuo 3-9 v.
Analizė ligoniams nemokama.
Rua Barão de Itapetininga, 52, 3 aukštas.
Tel. 4-0218.
Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

**Dr. ADOLPHO TAUBKIN
ADVOKATAS**
(Diplomuotas S. Paulo Fakulteto)
Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai (ipotikos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t.t.), sklybų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.
Raštinė: Rua Direita, 2, 2-as aukštas.
Telef. 2-1629
Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 1 iki 5 val vak.
KALBA LIETUVIŠKAI

VIETOS LIETUVIŲ GYVENIMAS

Vilabeliečiai boikotuoja bažnyčią.

Jau kuomet galutinai buvo nutarta lietuvių bažnyčią statyti ant Villa Zelinos, tai Villa Belos lietuviai pradėjo boikotuoti Villa Belos koplyčią. Nebėra niekas į koplyčią molstis ir tiek, lyg apkerėti kuo. Tačiau būna koplytėlė, net neįjauk darosi, kuomet paklinai į ją.

Pats didžiausias koplyčios brostviškas, ponas Antanas Majus, visą laiką buvęs toks nabažnas, ir gėdodavęs iš pat ryto koplyčioje gadzinkas, bet pradėjęs vilabeliečiams nebėstolsti, tai yra, eiti koplyčion, ir ponas Antanas Majus nebėgieda gadzinkų, nes, sako, kam jį turis giedoti, kad mallininkų nėra, o per laikomas kunigo pavaldas žudži sau su Merikita.

Mat, kokie vilabeliečiai, maldinęsnai, labai troško, kad „dievo namai“ būtų statomi pas juos, Villa Beloj. Bet kaip ten išėjo, kad vilabeliečiai juos nugalėjo, tai yra ant Villa Zelinos bus atstatoma bažnyčia, tai ir boliečiai užsiūtinę ir dabar metė molstis ir laukyti ten esaną koplyčią.

Gal ir tikrai duos jiems dievas dvasią šventą, gal ir mes jie laiką leidę ne naudungam darbu, maldoms. Geriau tuo laiku pasidaryti geras laikraštis kaip „Lietuvių Aidas Brazilijoj“ ar knygą, tai iš to bus didesnė nauda, negu iš bažnyčios lankymo. Štai vilabeliečiams reikėjo taip padaryti.

Belietis.

Fašistinė meškerė ant „Vilnies“

Rio de Janeiro lietuvių kultūrinė draugija „Vilnis“ norėdama įsteigti knygyną ir skaityklą, kreipėsi į Lietuvos konsulatą prašydama, kad konsulas prašytų jai kiek nors knygų, kurių iš Lietuvos daug yra atsinešama Brazilijos lietuviams, nes „Vilnis“, kaip draugija irgi gali naudotis dūlmi prisistatytų knygų. Bet ponas konsulas knygų neprisiuntė, o parašė laiška, kad girdi, knygų jis siųsti negalys, jas atvešias koks tai Venecyčios ir susipažius su draugija.

Gal sau važiuoti ir došimys tokių Venecyčių, konsulo fašistinio lizo šnipų, „Vilnies“ draugijos „nesufašistins. Draugijoj paklauso žmonės tie, kurie fašistams lizui nenori priklausyti, ir dėl to jokie šnipų vizitai vilniečiams nereikalingi. Mes norimė dirbti kultūrinį darbą ir patys mūrai tą darbą kontroliuojamė, o iš São Paulo ponų, kurie eidi lietuviškų namų“ būdoje, mums tikslų visai nereikia. Mes rikiavome knygų iš konsulato dėl to, kad iš Lietuvos yra prisinešamos visiems Brazilijos lietuviams, o mes irgi esame lietuvi, tai teisė turimė reikalauti mums pasistatytų knygų. Konsulas neprisiuntė knygų į vietos lietuvių organizaciją gyvenimą ir negaudyti savo būdai pakaliku, nes vilniečiai vistiek nepapuls ant fašistinio meškerio.

Rijietis.

Rio lietuviai stiprėja

Reiki pasakyti, kad Rio de Janeiro lietuviai ekonomikai stiprėja, čia lietuvių yra amatolinkų turinčių savo darbuviškos ir gerai uždirbančių bet ir šiaip kitokiais būdais užimamųjų. Nesenai čia vienas lietuvis užsidėjo restoranas, nes iki šiol Rio de Janeiro lietuviško restorano nebuvo. Dabar jau Jonas Funka atidarė ir lietuviams bus gera sžeiga. Vietos lietuviai turi savąjį palaikyti. Karklelis.

Atvyko iš Lietuvos

Perėta šeštadienį į Rio de Janeiro atvyko iš Lietuvos „Aido“ nuolatinio skaitytojo Jurgio Gaulės šeima, žmona su vaikais. Atvykusieji pasakoja apie vargingą Lietuvos žmonių gyvenimą ir būsiu darbininkų ir smulkių ūkininkų skurdą. Pasakoja, kad kas išvažiuotų iš Lietuvos, tik neturi kur važiuoti, nes Lietuvos gyvenimas yra nebeakcentiamas.

Gerai jau kelinti metai gyvena Rio de Janeiro ir ten turi gerą darbą ir neblogai uždirba. Karklelis.

Paieškomos prapuolusios lietuvių tės.

Nuo kurio laiko prapuolus yra iš savo tėvų namų Marija Kirilauskaitė, dukte Jurgio ir Marijos Kirilauskų, 16 metų amžiaus, netekėjusi, vidutinio ūgio, liesa, plaukai ir akys tamsūs. Kas apie ją žino, kar ji raudasi, prašome pranešti šiuo adresu:

Rua Guarany, 44

Prapuolusi ir nežinia kur randosi lietuvišė Elvira Kėnauškaitė, 14 metų amžiaus, netekėjusi, vidutinio ūgio, diktė, šviesaplaukė ir mėlinukė.

Apie ją pranešti adresu: Rua Anhais, 220.

Kofoja talkininkus.

Mačiulis yra labai didelis storžievė. Žmonė, ku is padeda užpirtą „Lietuvių sąjungos“ skylą lyginti, kasinėti be

jokio mokėsčio, tai Mačiulis atvažiuavęs, kad paleidžia savo neįvairią burną keikti ten dirbančius darbininkus - talkininkus visokiais žodžiais, kad net glykštu klausyti. Ir už ką, tai nežinia. Mačiulis juk mums už tą darbą nė vieno reiso nemoka, mes dirbame, kad jam įtikti, o jis mus atvažiuaves pavaišina negrožiais žodžiais. Tai toks yra užmokestis už gerą darbą. Aišku, tie kurie jau ten pas Mačiulį padirbėjo, daugiau nebenerės eiti talkon. Jis verkia per savo laikraštuką, kad niekas nepadeda jam dirbti, bet kas gi gali padėti, tokiam žmogui, kuris nuolat plūsta ant darbininkų.

Talkininkas.

Ar ne tik apgavysčių laikai kartojasi?

Prieš penketą metų, kuomet dar Brazilijon lietuvių „masiniui“ emigravo, čia San Paulo mieste buvo atsiradę tokių geradžių, turėjo prisisteigę visokių kontorų, kaip ir laivakorčių pardavinio, pinigų porsuatinimo, kolonizavimo ir kitokių. Bet dangumoje tų kontorų savininkai buvo nesežioingi žmonės, jie ne tik išvylijo iš tik ką atvykusių iš Lietuvos lietuvių paskutinius reišus už visokius pataravimus, bet dar paimdavo pinigus persiųsti į Lietuvą arba už laivakortę ir tuos paslaiviudavo. Tie poneliai dirbo su pritarimu kai kurių mūsų (Lietuvos) oficialių žmonių. Jie dabavosi mūsų kolonijos „labui“ tol, kol San Paulo policija nežinojo apie jų darbus. Bet kaip tik policija sužino o tuos vagžiavimus lizdus, tai ir tie poneliai dūmė kur kas galėjo.

Keletą metų jau buvo negirdėti tokių šposu, gal ir dabar to uėra, bet vieną sykį užėjus man į vieną laivakorčių pardavinio agenciją pasitarti dėl laivakortės, gi pilon agenciją radu žmonių, kurie laukė ateinant agencijos savininko (jo tuo laiku nabyvo) ir jam kajį ren-

gėsi apkulti. Nes esą jis jau kelintu mėnesis kaip paėmęs iš keletos lietuvių už laivakortes ir šamadas pinigus, o dar iki šiol nėra priruošęs deokumentų, nori jiems sakes, kad jau laivakortės ir šamados pasijetos.

Tai gi, atrodo, kad ir vėl pradeda kartotis seui apgavystės laikai. Lietuvis turėtų būti atsargūs, ir darydami ką nors, kaip pirkdami laivakortes ar šamadas darydami, pirmiau turi pasiteirinti pas patikimus asmenius apie šituos reikalus. Nes vėliau galima daug nukentėti Lietuvis.

Rio de Janeiro lietuvių žiniai

Į Rio de Janeiro lietuvių pagėdavimą, kad būtų įsteigtas laikraščio „L. Aido Br.“ pardavimas Rio de Janeiro mieste, redakcija pasisūpino tuo dalyku ir jau kiekvienas čia gyvenantis lietuvis galės nusipirkti „L. Aida Br.“ ant rua de Catumby nr. 4. Prano Dutkaus „Soveterijoje“. Ir ant Lapa Mem de 84 gatvės kampo.

Pasto Dėzuzė

C. Vikonis, J. Roman, M. Prologas, kas, P. Žibavi, P. Šiniauskas, M. Tolintytė, J. Didelis, A. Bužienė, V. Monius, K. Avizius, B. Dunča, M. Jakimavičius A. Morozas, T. Šablinekas, V. Magalanga, K. Dilis, J. Pankauskas, V. Bartkos, V. Guiga, J. Mikalajūnas, M. Petrėnas, A. Paršelis, K. Vallunas, J. Vasiliauskas, 82.

„Liet. Aidas Brazilijoj“ iki galo metų kaštuoja 4\$. Nevėluokite atnaujinti prenumeratą.

NUOMON BUFETAS.

Atiduodamas nuomon bufetas Rusų bendruomenėj. Dėl sąlygų sužinoti: rua General Gardim, 16 nuo 20 iki 22 valandu.

-DĖMESIO-

«L. AIDAS BR.» galite gauti:

- Aido spautuvėj — rua da Mocca 424.
- Rusų vaistinėj — av. Paes Barros Luz stoties kioskoj.
- Rua José Paulino ir Couto Magalhães gatvių kampo kioskoj.
- Lietuviškoj vaistinėj — rua José Paulino, 109.
- Krautuvėj „Vilnius“ r. Prates, 12
- Krautuvėj „Kaunas“ — rua Carmo Cintra, 32.
- Ant Villa Anastacio visuomet galima gauti „L. Aidas Br.“ nusipirkti Lietuviškoj krautuvėj.
- Krautuvėj ant Sant' Anna rua Voluntarios da Patria, 54.
- Prie Centralinio pašto durų ir kampo kioskose ir pas išnešiotojus kiek vienam miesto rajone ir priemiesčiuose, kaip Mocca, Belém, Villa Bélla, Villa Anastacio, Lapa, Villa Zelina, Villa Alpina ir kitur.
- Lietuv. krautuvėj — rua Voluntarios da Patria, 59.
- Santos mieste prie gelžkolie stoties kioskoje.
- «L. Aida Br.» galima gauti ant Largo da Sē prie bondės Villa Prudente sustojimo vietos.

Kas nori dykai

5.000 plytu ir 700

stogačerpių dėl pastatymo namo? Empresa Villu „Principes de Galles“ ir „Sacadura Cabral“ Santo André spylinkėj (en. vad. stotis São Bernardo) duoda dyksi 5.000 plytų ir 700 stogačerpių (deokauku) tom kas nori pasistatyti sau namą, užtenka tom tik pirkti išsimokėjimui už 25\$000 per mėnesį vieną lotą žemės iš 10 x 50 metrų, bile kurioje viloje. Ji nema palūkany, nereikalauja įnašų, ir duoda ūmėi žemę valdydami, parūpina kita statybai medžiagą. Be visų šitų pa ogumų, įrengiamas dar greta trunkinių puiki visias auto-omnibusų susisiekinias. Patarkto vieną brutinį, nuvažiuokite iki ten pažūrėti nauj kurie ten įrengti, ir pasirink vieną lotą prašyk 5,000 plytų ir 700 stogačerpių dykai dėl pastatymo SAU NAMO. Tairaukitės rašinėse: S. Paule: rua Alvares Penteado 29, 2 aukštas S. Bernarde: Largo da Estação, 2

RIO DE JANEIRO LIETUVISKAS RESTORANAS

Jono Funkos

Geriansi gėrimai, užkandžiai, sorvetė tik Lietuviškame Restorane Rio de Janeiro ir atvykulems iš São Paulo lietuviams geriausia užėga. Naujai atvykę į Rio lietuviai, neužmirškite užėiti į lietuvišką restorana, kur gausite netik išgerli ir užkasti, bet ir laiką ramiai praleisti

Taip pat galėsite gauti informaciją apie vietos gyvenimą

Rua Maris e Barros, 128 -- RIO DE JANEIRO

Dr. J. R. Woiski

MEDIKAS

Consultoria ir gyvenamoji vieta ant Rua José Paulino, 109, sobr. Virš lietuviško vaistinės. Telefonas: 5-5111. Priėmimo valandos nuo 8 iki 10 ir nuo 16 iki 18

Taip pat priima ligonius ir ant Rua Senador Paulo Egidio, 15, — salės -- 112 ir 115 kampas rua José Bonifacio, Priėmimo valandos nuo 13 iki 16, Telefonas 2-7800. Diatermia (trumpos bangos) Ultra Violetiniai ir Intra-raudoni spinduliai

Dr. S. Meitin

Diplomuotas Vokietijos, Rygos ir Rio de Janeiro universitetų.

Vidujinių ir nervų, reumatizmo ir nuomaro ligų specialistas. Gonoreja — Sifilis. Gydymas kalnų saule.

Ligonius priima kasdieną nuo 2 iki 6 val. vak.

Susikalbama lietuviškai.

Rua Barão de Itapetininga 37-A. 1-as aukštas Tel. 4-1705.